

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 11

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 30 d'octubre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2568/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de justícia. 334
- 2) RGE núm. 2744/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a avantprojecte per a la construcció d'un edifici emblemàtic destinat a arts escèniques. 335
- 3) RGE núm. 2750/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de l'escola de l'EBAP a Menorca. 336
- 4) RGE núm. 2751/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs dels centres de seguiment tècnic esportiu del Consell Insular d'Eivissa a l'EBE. 337
- 5) RGE núm. 2742/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residència de Sant Miquel. 338
- 6) RGE núm. 2743/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de trams de les autovies d'Eivissa a conseqüència de la pluja. 339
- 7) RGE núm. 2748/07**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació de
-

l'equip directiu de la Conselleria d'Interior.

339

8) RGE núm. 2752/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a museu de Formentera.

340

9) RGE núm. 2740/07, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a subvencions de la Direcció General de Comerç.

341

10) RGE núm. 2747/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris meteorològics per ordenar la permanència dels alumnes a les aules.

342

11) RGE núm. 2745/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei d'urgències de Son Dureta. **(Ajornada)**.

343

12) RGE núm. 2746/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció de l'Obra Cultural Balear per part de la Generalitat de Catalunya.

343

13) RGE núm. 2741/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a habitatges turístics de vacances.

344

14) RGE núm. 2749/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat propi Balears, València i Catalunya Nord.

345

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2341/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política territorial del Govern de les Illes Balears.

346

III. MOCIÓ RGE núm. 2610/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de coordinació de la policia local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2111/07.

356

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1972/07, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a inversions ferroviàries.

361

2) RGE núm. 2451/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig de les declaracions del conseller d'Interior del Consell de Mallorca, Sr. Joan Lladó.

368

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el canvi climàtic.

375

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors iniciarem la sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 2568/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de justícia.

En el primer punt de l'ordre del dia tenim la pregunta RGE núm. 2568, que ve ajornada de la sessió anterior. És relativa a la transferència de justícia i la formula la diputada Sra. Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la justícia és el millor termòstat, la millor mesura de la situació en què es troba un estat de dret. Quan governàvem vàrem fer feina de valent i visitàrem pràcticament tots els sectors implicats en matèria de justícia. D'acord amb la sala de govern del Tribunal Superior de Justícia, la Fiscalia, el Col·legi d'Advocats, de Procuradors,

de Graduats Socials, el comitè d'empresa, Comissions Obreres i el Consell General del Poder Judicial, vàrem fer un estudi que establia que les transferències en matèria de justícia ascendien a una mitjana de 81 milions d'euros, per tal de tenir la justícia que tots els mereixem.

També aquest estudi reflectia una situació d'emergència nacional, d'allò que és la justícia a les Illes Balears, falten perits, falten mitjans en els equips psicoassistencials, falten intèrprets, falta seguretat, falten instruments en els jutjats de pau. Hi ha problemes informàtics. Hem de recuperar i restablir seus a Manacor, Inca, Maó, Ciutadella, Eivissa, Via Alemanya i el nou edifici per a l'Audiència que comparteix seu amb el Tribunal Superior de Justícia. I en quasi tots aquests edificis hi ha problemes per a la salubritat dels ciutadans.

Per això li deman, quines gestions ha fet vostè, a través del seu conseller de Presidència, per complir aquesta transferència i poder tenir una justícia digna, no de privilegi, sinó digna que és la que ens mereixem tots els ciutadans?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Bé, el que hem fet nosaltres ha estat reiniciar unes negociacions amb el Ministeri de Justícia, que pel que es veu duen quasi un any paralitzades, amb aquesta idea, efectivament, amb la idea que hi hagi una transferència ben dotada, atesa la situació que molt bé ha exposat vostè, crítica o difícil que tenim algun dels elements que componen la justícia a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els tècnics del Govern li podran donar fe que en cap cas no varen estar paralitzades, varem tenir multitud de ponències i també li record que el novembre de ara fa un any, el novembre de l'any passat, varem tenir una reunió amb el Sr. López Aguilar, a continuació varem demanar hora amb el nou ministre, hi va haver un canvi de ministre. El nou ministre ens contestà el mes de febrer que ja ens rebria. I fins a dia d'avui, després hi ha hagut un canvi de Govern, no ens ha rebut. És a dir, que paràlisi cap ni una, sinó canvi de Govern d'Espanya entorn el Ministeri de Justícia.

Miri, aquest no és un tema ni un debat capritxós que vulgui tenir la portaveu de l'oposició, és una necessitat per a tots els ciutadans, perquè tal vegada sigui el servei públic pitjor valorat i la situació de les Illes Balears és d'emergència. Concretament en els pressuposts de l'Estat es davalla més d'un 50% i per això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. El seu temps s'ha acabat...

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

...apel la seva consciència.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Bé, dir-li que efectivament la situació és la que vostè ha definit, per tant, necessita de l'esforç de tots i amb aquesta idea hi estam fent feina des del Govern de les Illes Balears, d'acord amb el ministeri. Dir-li que hem pogut parlar d'algunes qüestions, és a dir, la idea de començar a parlar de quina és el cost realment efectiu en relació a la transferència i a més també, arribar a un principi d'acord que a més hi ha d'haver un complement dedicat a inversions. Com molt bé ha dit vostè, hi ha tot un seguit d'indrets allà on es necessiten realitzar importants inversions.

Bé, el que hem fet ha estat és agafar una altra vegada les negociacions, en aquest moment no hi ha cap quantitat tancada. Per tant, la idea del Govern de les Illes Balears és rebre una transferència ben dotada. I fins que no hi hagi acord en aquest aspecte, el Govern de les Illes Balears no acceptarà la competència. Per tant, aquesta és la feina que volem fer i crec que és el que esperen tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

I.2) Pregunta RGE núm. 2744/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a avantprojecte per a la construcció d'un edifici emblemàtic destinat a arts escèniques.

La segona pregunta és la relativa a l'avantprojecte per a la construcció d'un edifici emblemàtic destinat a arts escèniques. La formula el Sr. Antoni Diéguez. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. presidenta, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, el 24 de abril de 2007 se acordó por el IBISEC adjudicar a una sociedad limitada un contrato para la redacción y presentación de un anteproyecto para la construcción de un edificio dedicado a las artes escénicas por el importe de 1.200.000 euros. Sin embargo, ante la proximidad de las elecciones autonómicas, dicho contrato se mantuvo en secreto y no es hasta el 15 de junio de 2006 cuando se decide comunicar la existencia de este contrato a la junta consultiva de contratación administrativa y al boletín oficial, donde finalmente se publicó pasadas las elecciones, el 28 de junio de 2007.

Es notorio que al menos se recibió una maqueta correspondiente al llamado edificio de la ópera y un DVD con una vistas virtuales de la bahía de Palma, sobre las que se ha había insertado el edificio de la ópera, con una duración de unos tres minutos. También es conocido que por el autor del proyecto se ha reclamado la devolución de la maqueta.

Por todo ello le pregunto, ¿qué bien material o intelectual es propiedad de la comunidad autónoma a consecuencia de este contrato?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per contestar té la paraula la Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, a la clàusula 11.n) del contracte es diu que tot el material, maquetes i CD són propietat intel·lectual i material del seu autor. Evidentment, el que s'està fent és estudiar l'abastament d'aquesta clàusula i en qualsevol cas l'únic que hi ha és una maqueta, no dues, o una no l'he trobada i un CD.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. presidenta. Sra. Consellera, lo que se encargó exactamente era y así lo dice el boletín oficial, "redacción y presentación pública del anteproyecto de edificio singular". Lo primero que nos sorprende es que no se haya redactado nada. Es decir, que el Govern no disponga de ningún tipo de planos, pese haber pagado 1 millón de euros por esa redacción, si bien es cierto que a lo mejor técnicamente podría haber sido presentado de otra manera.

Lo segundo que nos sorprende es que se contratara la presentación pública del edificio, que es un acto electoral del Partido Popular, según dijo la Junta Electoral.

Lo tercero que nos sorprendió en su momento es que el Sr. Zaplana, día 3 de mayo del 2007 asegurara que conocía "con detalle", palabras textuales, el proyecto del Sr. Arquitecto, ingeniero.

Todo ello nos lleva a concluir que lo importante no era disponer de un anteproyecto, sino presentar una idea, con apariencia mediática. Recordemos que la Junta Electoral dijo al respecto, "permite razonablemente pensar que encubre connotaciones electoralistas" y cito también textualmente "atenta contra los principios de objetividad y transparencia del proceso electoral".

Con ello llegamos a una conclusión, lo que nos costó 1.200.000 euros fue un acto electoral de un grupo político. Hay que aplicar el mismo principio que en el Rasputin, cuando se les pilló tuvieron que devolver sus consumiciones. Aquí también se les ha pillado, que devuelvan sus gastos electorales. Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sra. Galmés té la paraula.

LA SRA. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA:

Estam cercant quina possibilitat tenim de recuperar almenys el 1.200.000 euros, ja que no tenim res que ens preocupi. Nosaltes estam intentant a veure quines possibilitats tenim. Miri, el que em sap més greu és que amb aquests doblers podria

ampliar un centre en 12 unitats més. Aquests doblers servirien per això.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.3) Pregunta RGE núm. 2750/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de l'escola de l'EBAP a Menorca.

La següent pregunta és la RGE núm. 2750, relativa a la creació de l'Escola EBAP de Menorca i la formula el Sr. Josep Gornés.

Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Interior, l'anterior Govern del Partit Popular va deixar enllestit el projecte d'obra de la nova escola de l'EBAP a Menorca, projecte en el qual l'Ajuntament de Maó ja li va atorgar la corresponent llicència. Igualment la secció de policia s'havia acordat situar-se a Ciutadella, obres que comptàvem amb almenys 300.000 euros per part de subvenció del Govern balear.

Voldria que ens informés sobre aquest projecte.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Té la paraula per part del Govern...

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, el objetivo de la Conselleria de Interior es que cada isla disponga de una serie adecuada que concentre todas las actividades propias de la Escuela de Administración Pública (EBAP). En el caso de Mallorca es cierto que nos hemos encontrado con dos proyectos iniciados, uno en Maó y otro en Ciutadella. Nuestra intención es retomar estos proyectos, en colaboración con las instituciones implicadas de Menorca, consell, ayuntamientos de Maó y de Ciutadella.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Estam ratllant de Menorca, no de Mallorca, Sra. Consellera, supòs que ha estat un lapsus.

Bé, de la seva resposta deduesc que vostès continuen en la tramitació d'aquest projecte, un dels quals originàriament, els que afectava més a Maó, es pensava ubicar-lo a allò que és l'actual estació d'autobusos, per açò està donada la llicència, per açò hi ha aquest projecte redactat. Ben igual que l'escola de policia a Ciutadella.

Voldria..., a la seva primera intervenció no m'ha quedat molt clar, perquè no ha entrat a concretar exactament si açò serà així, EBAP estació d'autobusos de Maó i la secció de la policia a la nova caserna de la policia local que s'està fent a Ciutadella.

M'agradaria que pogués concretar un poquet més perquè almenys pugui entendre que el projecte continua, però la precisió crec que és important en aquest moment.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sra. Leciñena té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias por la rectificación, me refería por supuesto a Menorca. Los proyectos que hay son un convenio que se firmó el 16 de febrero del 2006, para ocupar 523 metros cuadrados de un edificio municipal en Ciudadela, para la formación de la policía local. El coste de este convenio de lo que tenía que pagar la Conselleria de Interior son 350.000 euros, a pagar en 10 anualidades, entre el 2005 y 2015, más a parte el coste del mobiliario y el equipamiento. Decirle que nos hemos encontrado cuando entro en la conselleria que todavía no hay ninguna anualidad pagada desde el 2005.

Y luego, respecto al Ayuntamiento de Maó se llega a un acuerdo por el que se cede una parte de un edificio municipal en el que hay que realizar unas obras presupuestadas también en 546.976 euros, para llevar a cabo la formación del personal de la administración pública. Al parecer se solicita la licencia de obra en noviembre del 2005 y un año y medio después, que a mi me conste, cuando se concluye en la anterior legislatura todavía no se había pagado el permiso municipal de obras al ayuntamiento y que asciende a 17.000 euros. Y tampoco había previsto convocar el concurso público para adjudicar esta reforma.

Como le decía, nuestra intención es retomar estos proyectos. Tenemos previsto en los próximos días desplazarnos a Menorca para conocer *in situ* ambas futuras sedes y también tenemos previsto hacer la visita a los alcaldes de los municipios y al Consell de Menorca para coordinarnos todas las instituciones para intentar hacer una mejor gestión y sobretodo, agilizar para que Menorca tenga unas sedes adecuadas para el EBAP.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2751/07, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs dels centres de seguiment tècnic esportiu del Consell Insular d'Eivissa a l'EBE.

La següent pregunta és la RGE núm. 2751. La formula la Sra. Catalina Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, fa uns dies va sortir publicada una entrevista a un mitjà de comunicació d'Eivissa al director general d'Esports, allà on deia que els centres de tecnificació esportius d'Eivissa, del consell insular, passarien l'any 2009 a dependre del Govern balear, de l'Escola Balear de l'Esport.

Ens agradaria saber quins són els criteris del Govern per prendre aquesta decisió?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Sr. Cañellas té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Sra. Diputada, jo he xerrat amb el director general i el que m'ha dit és que no hi ha cap intenció d'absorbir per part d'aquest Govern de les Illes Balears, per part de l'EBE aquests centres de tecnificació de l'illa d'Eivissa, tot el contrari. Tenim una intenció de potenciar-los.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Palau té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la veritat és que m'encanta sentir aquesta notícia per part seva, però avui mateix el conseller d'Eivissa sortia defensant aquest traspàs dels centres del consell insular al Govern de les Illes Balears una altra vegada.

I miri jo li voldria dir, per si vostè canvia d'idea i li fa cas al seu director general, que aquests centres varen començar a caminar fa ara uns 4 anys, han tengut un èxit rotund i vostè ens va dir a la seva compareixença que el que funciona bé no ho canviaria. Per això Sr. Conseller, els centres funcionen bé, han tingut molt d'èxit i a mi m'agradaria que no els toquessin. Si volen posar més recursos, els centres han de créixer, s'han de desenvolupar, s'han de consolidar, han de continuar la seva trajectòria, si volen exportar la idea a l'illa de Menorca també ho poden fer. I el Govern balear pot implicar-s'hi més i apuntar-se les medalles que vulguin. Però no els tregui del seu àmbit natural que és Eivissa, nosaltres estam convençuts que això seria la seva destrucció.

Una de la clau de l'èxit d'aquests centres és l'autonomia en la que han nascut, crescut i també el fet de dependre d'una institució que els queda molt propera, el consell insular. Per tant, si rompem aquesta base estam convençuts que serà el seu final i vostè en serà responsable i això no ens agradaria.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Sr. Cañellas té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies. Bé, així mateix com ja vaig dir a la meua compareixença, pensam que descentralitzar i dur el centre de tecnificació, els nuclis d'entrenament al costat d'allà on la gent ho necessita és el millor de tot. La meua intenció i la intenció d'aquest Govern i aquesta conselleria és precisament el que vostè m'està dient, transferir des de l'EBE totes les ajudes, tots els potencials, tots els programes que tenim perquè estiguin més a prop i donar suport a la descentralització del centre de tecnificació. Diferent d'una cosa..., ja li ho he dit a la meua primera intervenció, estam intentant potenciar. Tenim 4 àrees d'activitats dins l'EBE i el que volem és posar a l'abast aquestes 4 àrees d'activitat dels nuclis d'entrenament o nuclis de tecnificació que estan a les altres illes perquè es puguin potenciar.

No estic xerrant de destruir, tot el contrari, d'ajudar des de l'EBE perquè totes aquestes escoles tinguin més potencial, tinguin més ajudes, tinguin més programes perquè es puguin desenvolupar. Tal vegada és un problema de nomenclatura. Però jo crec que la intenció va quedar clara el dia de la meua intervenció i ara he començat dient que no tenia cap intenció d'anul·lar-ho, sinó de potenciar-ho. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas.

I.5) Pregunta RGE núm. 2742/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residència de Sant Miquel.

La següent pregunta és la número 5 RGE núm. 2742. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Coll i Cañellas.

EL SR. COLL I CAÑELLAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, en els darrers mesos de l'anterior legislatura vàrem poder observar com diverses infraestructures públiques sofrien inauguracions fictícies allà on simplement importava la difusió d'un decorat per a una televisió parcial, o inauguracions en mal estat, per exemple tenim un espai esportiu multifuncional que ens ha costat el doble del que s'havia pressupostat, amb goteres que impedeixen el seu ús normal i un metro que ja és conegut col·loquialment com a "litro". Tot això ens fa pensar que alguns tenien molta presa en inaugurar i no precisament a favor dels ciutadans.

La residència del carrer de Sant Miquel n'és un exemple. Va ser inaugurada oficialment el passat dia 21 de febrer, amb presència de l'antic President del Govern i de l'antiga Batlessa de Palma. I avui encara no hi ha pogut entrar ningú per deficiències.

Per això Sra. Consellera d'Afers Socials, m'agradaria que ens digués quins són els terminis que seguirà aquest Govern, sempre a favor de l'usuari, per poder inaugurar la residència del carrer de Sant Miquel.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Govern té la paraula...

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom. Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament segons consta a la placa commemorativa que hi ha a l'entrada de la residència de Sant Miquel es va inaugurar el 21 de febrer de 2007. Posteriorment a aquesta inauguració es varen gestionar els següents permisos, final d'obra municipal, la cèdula d'habitabilitat, la llicència d'instal·lacions, desautorització prèvia del consell insular de residències, que és una autorització que es fa sobre els plànols arquitectònics. I no s'havien fet les proves pel tema del transformador que ha de donar garantia de llum elèctrica en qualsevol situació.

La primera prova que es va fer del transformador va ser dia 2 d'octubre del 2007 i en el moment actual estam pendents de la llicència d'instal·lació perquè ens puguin donar la llicència perquè estam pendents de l'informe favorable de sanitat i dels bombers. Tenim pendent encara que Gesa ens autoritzi el transformador després de les proves realitzades i després de totes aquestes autoritzacions, hem d'anar al consell insular que ens faci l'autorització definitiva com a residència. El consell insular ja ha fet una inspecció per facilitar que aquesta autorització definitiva es pugui avançar.

En tot aquest cronograma d'autoritzacions pendents, nosaltres calculam que a finals de desembre aquesta residència podrà estar inaugurada.

En relació a allò que vostè deia que també hi ha havia alguna deficiència, hi va haver una petita deficiència a allò que era la cuina, que es negava cada vegada que hi havia pluges importants. Es va fer una petita obra i sembla que això ja està solucionat.

La previsió és que el desembre es pugui inaugurar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Coll, vol la paraula? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 2743/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de trams de les autovies d'Eivissa a conseqüència de la pluja.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 2743 i que la formula la Sra. Maria Torres. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, les imatges que hem vist de les inundacions del metro de Palma, als eivissencs ens

ha recordat molt les imatges que hem vist de les inundacions a les carreteres d'Eivissa. Ambdós casos són grans obres, flamants per a ells, per al Govern del Partit Popular que va governar la passada legislatura i per tant, consideram que hi ha paral·lelismes clars en els dos casos. En el cas d'Eivissa fins i tot es va donar la lamentable situació que una senyora de 75 anys es va veure atrapada dins el cotxe per culpa d'aquestes inundacions.

Per tant, la meua pregunta Sr. Conseller és quines són les causes per les quals cada vegada que plou hi ha inundacions en els trams de les autovies d'Eivissa, així com a altres indrets d'obres executades la passada legislatura? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Carbonero té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Torres, les inundacions varen ser producte d'unes pluges fortes dia 8 d'agost i 22 d'agost d'enguany i dia 17 d'octubre. Les inundacions varen afectar dia 8 i 22 d'agost a dos enllaços de l'autovia que uneix Vila amb l'aeroport, l'enllaç de Can Fonoll i l'enllaç de l'hipòdrom.

A l'enllaç de Can Fonoll encara no està executat cap tipus de drenatge, pendent que s'acabin les obres, d'acord amb allò que ja s'ha explicat de manera repetida en aquest Parlament. Per tant, les obres no estan acabades, no està fet el drenatge i el drenatge que es farà no serà exactament el que està previst en el projecte, tota vegada que aquest drenatge no acaba a la mar i per tant, no produeix l'evacuació efectiva de les aigües.

A l'enllaç de l'hipòdrom no només no estava executat el drenatge, sinó que tampoc no estaven fetes les cunetes de guarda. Per tant, això va produir que les inundacions en aquests dos punts es repetissin dia 8 i 22 d'agost.

Les de dia 17 d'octubre varen ser inundacions més importants, tota vegada que les pluges varen ser de 74 litres per metre quadrat i per tant, varen ser unes inundacions importants. Es varen repetir a l'enllaç de Can Fonoll, no hi ha drenatge. I a l'enllaç de l'hipòdrom es varen repetir, a pesar que ja s'han fet les cunetes de guarda, però no està fet tot el sistema de drenatge i per tant, no va ser suficient per resoldre la problemàtica.

I efectivament, com vostè ha comentat, aquest dia 17 d'octubre, no només les inundacions varen afectar les autovies, sinó que també varen afectar la segona ronda d'Eivissa a l'enllaç amb la carretera del Puig de'n Valls, carretera que passa soterrada per davall la segona ronda i en aquest punt baix hi va venir a confluïr la totalitat de les aigües que venien per la carretera i el sistema de drenatge va ser impossible que pogués absorbir aquestes aigües i es va produir una inundació. La solució en aquest cas és fer una cuneta que ajudi a l'evacuació. Cuneta que en aquests moments està en executió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. No vol fer ús de la paraula.

I.7) Pregunta RGE núm. 2748/07, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació de l'equip directiu de la Conselleria d'Interior.

Per tant, passam a la pregunta número 7. La formula el Sr. José María Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, la pregunta por si misma ya contiene la petición que le hago, le concreto más. ¿Está usted satisfecha de la actuación de la directora general de Emergencias en la semana esta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Leciñena té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Rodríguez, el equipo directivo de la Conselleria de Interior actuó en todo momento según las directrices marcadas en el Plan de actuación frente a fenómenos meteorológicos adversos (METEOBAL) y el de inundaciones (INUNBAL), que están activados según la alerta que hagamos recibido.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena. Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, creo que está obviando una realidad que todo el mundo sabe y usted quiere anular. El día 15 de octubre hay alarma naranja en Ibiza, la directora general de Emergencias no aparece.

El día 16 de octubre sigue la alarma naranja en Ibiza, se suspende una prueba de emergencias que tenía que hacer AENA en el aeropuerto y la directora general no aparece. Día 16 de octubre hay una explosión en un depósito de San Carlos que satura Ibiza, la directora general no aparece.

Día 17 de octubre se reúne el CECOP (Centro de Coordinación Operativa), la directora general no aparece. Hay un fallecido en Mallorca y muchas más víctimas y la directora general no aparece.

Día 17 se decreta emergencia naranja en Menorca. La directora general no aparece.

Se produce una disfunción entre información de la conselleria y la que hace la Conselleria de Educación. La directora general no aparece.

Yo creo que los cargos públicos de esta comunidad tienen que estar para cuando son necesarios y para esto están justificados. Si cuando hay una alerta naranja en Ibiza, que llovió como ha dicho antes el conseller de Carreteras, 70 litros por metro cuadrado, en Mallorca y en Menorca y la directora general no aparece en ninguno de los casos que hay de emergencia, no aparece en el centro de coordinación operativa, no aparece por ningún lado..., o deja vacante el cargo o pone a alguien que trabaje.

Sra. Consellera, yo creo que está tomando el pelo a los ciudadanos de Baleares y no asume que la directora general esta semana no estuvo en su puesto de mando. No estuvo en una emergencia tan importante como esta que ocurrió el 17 de octubre. Y no apareció en ningún acto de los que tenía que estar, como la reunión del centro de coordinación operativa. Creo que todo esto es suficiente para un cese. Usted verá lo que hace. Creo que esto no responde a las expectativas que los ciudadanos quieren de su gestión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Leciñena té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, una vez más viene a decir cosas que no son ciertas, y a mí me parece que es peligrosa esta dinámica que usted está cogiendo.

Le puedo asegurar que la directora general de Emergencias intervino en función y en cumplimiento de su cargo en todas las decisiones que tomó la conselleria, para garantizar la seguridad ciudadana durante estos temporales, y en el marco de sus competencias. Y le recuerdo que no solamente en Mallorca sino también en las islas de Eivissa y Formentera, y en la última fase también en Menorca estuvieron en alerta naranja. De hecho Eivissa es la primera que la tuvo.

La directora general de Emergencias estaba el día 15 en Eivissa, en Eivissa para participar de los preparativos del simulacro de accidente aéreo que usted mismo ha mencionado, que no es la primera vez que acude a estas reuniones, donde todo el mundo la ha podido ver; un simulacro que, por cierto, se tuvo que suspender por el mal tiempo, por las tormentas que hubo. También acudió al Consell de Eivissa para participar en el Consorci Eivissa Emprenen que, por cierto, sus compañeros de partido se lo podrían decir, porque ya entiendo que usted parece que tiene algún defecto de vista y no ve lo que es evidente. Cumplió en todo momento con sus responsabilidades.

Quiero decirle que la Sra. Ferrer estuvo acompañada por los técnicos que hay en Eivissa coordinando y aplicando todas las medidas ante las eventualidades que puedan surgir en la isla de Eivissa y de Formentera, que, como ya le digo, Eivissa también forma parte de la comunidad autónoma y, por tanto, creo que los ciudadanos están en condiciones de exigir iguales derechos que puedan tener las otras islas.

Desde luego, ya le digo, el que usted no vea no quiere decir que no exista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena.

(Petit aldarull)

1.8) Pregunta RGE núm. 2752/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a museu de Formentera.

La següent pregunta la formula el Sr. Josep Maria Mayans, és respecte al museu de Formentera. Sr. Mayans té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies Sr. Presidenta. És una pregunta per a la consellera de Cultura, referent al museu de Formentera.

La Llei de patrimoni del 1998 estableia que la construcció i la gestió del museu a l'illa de Formentera, des de llavors em consta que tots els equips del Govern balear han fet feina perquè això sigui possible, i m'agradaria saber al dia d'avui quines han estat les darreres gestions perquè puguem veure complert aquest somni que és tenir un museu a Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta, Sr. Mayans, senyores i senyors diputats. El museu de Formentera és un projecte molt antic, des de l'any 1989, i de moment no s'han fet massa passes, però en aquests moments, el 5 d'octubre varem constituir, varem constituir no, perdó, varem nomenar els representants del Govern i hem estat a l'espera que ens arribin els nomenaments de totes les institucions i entitats implicades. I a partir d'aquests moments constituir el patronat i decidir el nomenament del director gerent, per esbrinar tota una sèrie de qüestions que no estan prou clares.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol la paraula el Sr. Mayans? Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, per recordar-li un poc els antecedents d'aquest museu, el maig del 2005 es va firmar un protocol de les quatre administracions: Govern balear, Consell Insular llavors d'Eivissa i Formentera, Ajuntament de Formentera i Sa Nostra; cadascú establia el que havia d'aportar. Llavors es va crear la fundació i dins els mateixos estatuts de la fundació s'establien ja quins membres ha de tenir el patronat que vostè ha citat.

El director del museu l'havia de nomenar llavors el Consell d'Eivissa i Formentera, supòs que ara serà el Consell de Formentera. Hi havia un projecte museogràfic, dissenyat per Santi Colomar, un historiador de Formentera. I també hi havia, cosa molt important, perquè sense això era impossible fer el museu, un canvi puntual, molt puntual, de les normes subsidiàries de Formentera per poder ubicar el museu en el solar que cedia Sa Nostra, la qual a part del solar cedia també un pressupost de 600.000 obres; la resta de les obres les pagava el Govern balear.

Per tant, li dic això perquè aquest agost hi ha hagut manifestacions a la premsa respecte que s'anava a modificar el projecte, respecte a posar-hi laboratoris d'arqueologia; adequar espais per a futures necessitats; espais per a més arxius o espais per a col·leccions privades que es puguin recuperar. Jo li aconsellaria, evidentment està en tot el dret que vulgui de fer els canvis que vulgui, evidentment vostè i el conseller de Formentera, com és molt normal, però que fes els canvis ja, sense modificar molt el projecte. No sé com es podran fer els canvis que he citat ara, sense modificar el projecte exterior del museu, la parcel·la és molt reduïda, quasi no arriba a 800 metres.

Però li recomanaria, li dic amb bona fe, faci el projecte ja, faci el concurs ja i adjudiqui ja. Aprofiti la feina que s'ha fet aquests anys, no només (...) sinó dels anteriors perquè, si no, no arribarà a temps. Un consell, crec que la feina que s'ha fet va ser amb l'acord i el consens de tots i si vostè vol inaugurar el museu i vol obrir el museu vostè es posi a fer feina ja.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, li agraeix el consell. Evidentment, es constituirà ara el patronat i he cercat la informació i he vist que la darrera reunió, el 16 de febrer del 2006, a la darrera acta es parla de la necessitat de discutir el contingut artístic del museu, i això és una qüestió que ens interessa molt aclarir, qui, què i com es constituirà aquest centre. O sigui que tot d'una ens posarem a la feina perquè sigui una realitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés.

I.9) Pregunta RGE núm. 2740/07, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a subvencions de la Direcció General de Comerç.

La següent pregunta, la 2740, és relativa a subvencions de la Direcció General de Comerç i la formula el Sr. Gabriel Barceló. Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Voldríem saber, Sra. Consellera, les subvencions per a equipaments comercials que s'han destinat aquests dos darrers exercicis destinades a entitats locals de Mallorca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bé, bon dia, gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots, Sr. Barceló, respecte del 2006 s'ha de dir que totes les sol·licituds de subvenció concedides per la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, tramitades durant el 2006, han estat ja executades i liquidades, exceptuant-ne l'Ajuntament d'Esporles, el qual en aquest cas va renunciar a la seva subvenció, mitjançant un escrit de dia 10 de l'11 del 2006.

Després, l'Ajuntament de Binissalem, el qual, en aquest cas, va sol·licitar prorrogar la distribució de la subvenció i que la rebrà en el 2007. En aquest cas, l'import total serà de 144.578 euros.

I després, l'Ajuntament d'Artà, el qual va sol·licitar també prorrogar la distribució i que en aquest també serà entre el 2006 i el 2008 i que és de 65.775 euros.

En el cas de l'Ajuntament de Maria de la Salut, va sol·licitar prorrogar la distribució del plurianual i rebrà un total de 88.913 euros.

El total de les subvencions pagades durant el 2006 han estat 607.001 euros.

En el cas de l'any 2007, totes les sol·licituds de subvencions concedides estan pendents de justificar i de pagar. En aquests casos, també s'ha d'apuntar que l'Ajuntament de Felanitx ha sol·licitat una pròrroga de la primera anualitat i la rebrà entre el 2008 i fins el 2009, per un import total de 147.165 euros.

I després, l'Ajuntament de Porreres, la subvenció atorgada es liquidarà en tres anualitats també: 2007-2008 i 2009, per un import de 223.639 euros.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. No hi ha més paraules.

I.10) Pregunta RGE núm. 2747/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris meteorològics per ordenar la permanència dels alumnes a les aules.

Passaríem a la següent pregunta: la formula el Sr. Antoni Pastor i és relativa a criteris meteorològics. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. El passat dia 17 d'octubre els conserges dels ajuntaments i els conserges de les escoles de Mallorca varen rebre una cridada de la Conselleria d'Educació demanant que els al·lots no sortissin de les aules a la sortida dels col·legis.

No es va avisar ni a les policies locals, no es va avisar ni als ajuntaments, ni als batles ni als regidors, simplement es varen avisar els conserges d'ajuntaments i conserges d'escoles.

Ens agradaria saber sota quins criteris meteorològics la consellera d'Educació va ordenar o va donar ordres que es fes aquesta sol·licitud als ajuntaments i a les escoles? Ens agradaria saber si va rebre cap instrucció de la Conselleria d'Interior o si va ser per iniciativa pròpia?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Pastor, el passat dia 17 d'octubre, entre les dotze i mitja i les dotze quaranta-cinc, evidentment érem a un acte al Conservatori, vàrem veure la situació alarmant, al Conservatori va arribar informació i el cap de gabinet es va posar directament en contacte amb Planificació i Centres per arbitrar una solució. Dins del Conservatori hi havia més de 300 alumnes de totes les illes i vàrem decidir que romandrien dins del recinte fins que no s'aturàs la pluja.

El director general de Planificació i Centres es va posar en contacte amb la consellera i amb el cap del departament per arbitrar quina era la millor solució, i la solució va ser, ens varen recomanar que els alumnes no sortissin dels centres i es va fer una ronda de cridades a tots els centres. I en el cas que en els centres no donassin resposta als ajuntaments corresponents.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Ineficac i mentidera. Jo, com a batle, vaig rebre, el nostre conserge va pujar a batlia i ens va dir que havia rebut una cridada de la Conselleria d'Educació demanant que els al·lots no sortissin de les aules. Com es pot imaginar em faig fiar mitja hora de vostè i vàrem reunir policia local, protecció civil, brigada i la vàrem posar tota al carrer, perquè els al·lots no sortissin de l'escola.

Automàticament, ens vàrem posar en contacte amb la Conselleria d'Interior i des de la Conselleria d'Interior ens varen dir que no hi havia cap tipus d'alarma; que la tempesta se n'anava cap a la Serra de Tramuntana i cap a la mar. Per tant, que no hi havia cap indicati que aquesta tempesta arribàs a la comarca de Llevant.

És evident que nosaltres vàrem rebre una cridada perquè els al·lots no sortissin d'escola, però gràcies a la iniciativa dels directors i dels batles i regidors, a les dues, els al·lots varen sortir de l'escola. Perquè si no hagués estat així, els al·lots avui encara serien dins l'escola, perquè vostès encara no han telefonat per donar la contra.

Sap el caos que vostè crear a l'illa de Mallorca amb centenars de cotxes aturats fora de l'escola, mirant al cel, i veien el sol i no entenien absolutament res? Vostè sap què és fer aquesta alarma, quan vostès, des del Govern difonen un comunicat que demanen que no difonguin rumors i notícies exagerades?

Sra. Consellera, li deman que faci una reflexió, miri a veure si vostè està capacitada per seure en aquesta cadira (...).

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, evidentment tothom sap mirar el cel i veure quan ha passat la pluja i la tempesta. Si no haguéssim decidit cap actuació ens haurien acusat de tot el contrari.

(Remor de veus)

Sí. És evident que els fets ocorreguts el 4 d'octubre ens duïen a adoptar actuacions de prevenció extrema. La prevenció mai no és gratuïta i ens vàrem posar d'acord amb la Conselleria d'Interior. És la seva paraula contra la meua.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.11) Pregunta RGE núm. 2745/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei d'urgències de Son Dureta.

La següent pregunta és la número 11 i la formula el Sr. Miquel Gascón. Està ajornada? Sí? Doncs, la número 11 està ajornada.

I.12) Pregunta RGE núm. 2746/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció de l'Obra Cultural Balear per part de la Generalitat de Catalunya.

I passam a la número 12, relativa a la subvenció de l'Obra Cultural Balear per part de la Generalitat de Catalunya i la formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, fa unes setmanes va acudir a Mallorca Carod-Rovira a mantenir tota una sèrie d'entrevistes, una d'elles amb la presidència, on, a més, va donar una roda de premsa, va ser en solitari, va ser el mateix dia que el de matí no es pogueren aprovar els pressuposts per culpa del Partit Popular i l'hora baixa s'aprovaren també per culpa del Partit Popular. Aquest mateix hora baixa va ser el que el Sr. Rovira va donar una roda de premsa explicativa d'una sèrie de coses del Ramon Llull, del qual ja férem qualche pregunta i anunciàrem en el seu moment, si és possible, més endavant es veurà una interpel·lació.

Avui ens interessen per la seva opinió sobre un altre aspecte de la visita, el qual va ser el de signar un conveni amb l'Obra Cultural Balear per finançar les activitats, no les activitats, una activitat en concret que ara diré de l'Obra Cultural Balear; exactament, segons va dir el propi president, Jaume Mateu, la creació d'una xarxa cívico-cultural potent a la part forana amb implicació dels municipis.

La pregunta va adreçada al president, perquè ens expliqui, si vol, quina opinió li suggereix aquest plantejament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Per contestar té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Fiol, el Govern no té per costum entrar a valorar les relacions que una determinada entitat privada pugui tenir amb qualsevol administració, sigui aquesta local, insular, autonòmica, de l'Estat o europea.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Moragues. Voldria dir que la nostra percepció no és exactament la relació que podria tenir un govern amb una ONG que es dedica a una finalitat característica de l'ajuda a la gent necessitada o de qualche situació de risc o d'exclusió, etcètera, s'adreça a una organització que té una activitat cultural i política ben coneguda i sobretot molt ben coneguda pels que hem estat en el govern amb anterioritat i que hem patit les seves invectives.

La nostra opinió és que res és gratuït i aquest tipus de subvencions naturalment amaguen, o no ho amaguen, perquè es fa ben cara alta, la constitució d'uns suports estratègics i polítics que duen a prendre força a uns plantejaments polítics que una part de la població important no coincideix amb ells i naturalment ho vol manifestar i aprofita l'ocasió d'aquest Parlament per manifestar-ho. Els diputats que representem un 47% dels electors de les Illes Balears no estam d'acord, això és obvi, amb els plantejaments d'Esquerra Republicana de Catalunya; no estam d'acord amb les manifestacions, algunes molt curioses, que fa el vicepresident del Govern de Catalunya, de la Generalitat, i portaveu d'Esquerra Republicana, i naturalment veim amb mals ulls que es financin aquestes activitats tan difuses que no tenen altra finalitat que naturalment fer créixer els plantejaments catalanistes, incidir en la idea que el Sr. Rovira ha explicat qualche vegada, la creació de la gran nació catalana, on té l'amabilitat d'incloure-nos, però nosaltres deim, des d'aquí, moltes gràcies, no. Les Illes Balears no volen pertànyer a Catalunya.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Fiol, li vull recordar un precepte de l'Estatut, recentment aprovat, l'article 5, diu: "El Govern ha de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural i la cooperació amb les comunitats i els territoris pertanyents o no a l'Estat espanyol, que tenen vincles lingüístics i culturals amb les Illes Balears."

Per tant, Sr. Fiol, tal vegada hauria d'explicar per què açò, aquest precepte que obliga les administracions, no pot ser d'aplicació a les entitats privades que tenen com a objectiu defensar el que vostès no defensen, la llengua i la cultura de Balears. Perquè açò que ens obliga a les administracions, com els va obligar a vostès, i vostès evidentment poden tenir el posicionament política que vulguin en relació amb Catalunya, amb el Sr. Carod i amb Esquerra Republicana, però, de fet, vostès van ofegar, intentar ofegar l'Obra Cultural Balear, amb la qual també hi podem estar d'acord més o menys, hi podran estar d'acord més o menys, però no els va donar ni una sola subvenció, Sr. Fiol.

(*Remor de veus*)

Vull dir, a més, per acabar, Sra. Presidenta, que ...

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

EL SR. VICENS I MIR:

Sr. Fiol.

Si hem de linxar qualcú, o no sé...,

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta.

... que l'estranyesa que té el Sr. Fiol per a aquests convenis, també ho aplicava el Govern anterior amb altres entitats, per exemple, no va tenir cap problema el Govern de la comunitat autònoma a firmar un conveni amb una determinada empresa, amb una determinada entitat de Navarra, Sociedad Abarca Sports, SL, amb un conveni que li va costar cada any 6 milions d'euros per promocionar un equip d'esportistes, sense que es preocupés massa de què pensaven ni els esportistes de Balears ni el propi Govern de Navarra, per no parlar de la Fundació de los Papeles de Ermua, absolutament respectable, però que també van subvencionar vostès, sense preocupar-se del que pensava el govern d'altres comunitats autònomes.

EL SR. VICENS I MIR:

O podem parlar? No, no, jo deman, podem seguir?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Jo deman la paraula per demanar a aquesta presidència ...

EL SR. VICENS I MIR:

Podem seguir? Podem seguir, presidenta?

Per tant, Sr. Fiol, crec que amb aquesta pregunta l'únic que fa és retratar-se. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer, per què em demana la paraula?

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.13) Pregunta RGE núm. 2741/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a habitatges turístics de vacances.

I la següent pregunta és la número 13, amb RGE núm. 2741 i la formula el Sr. Bartomeu Vicens.

Deman la paraula per empara d'aquesta presidència davant la conducta de determinades persones del públic que es dirigeixen a diputats del Partit Popular, sense que això sigui possible. I no deman empara ni al Sr. Vicens ni al Sr. President del Govern, li deman empara a vostè que és la responsable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICENS I MIR:

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, presidenta. A un destí turístic com el de la nostra comunitat és important els efectes que ha tengut la regularització ...

Deman al públic silenci i al Sr. Bartomeu Vicens que continuï, per favor.

EL SR. VICENS I MIR:

Hi ha aldarulls?

Gràcies, presidenta. Idò, anant al que creim que és important per als ciutadans i per a la nostra economia, com a destí turístic, la revaloració dels habitatges turístics, que és un dels aspectes que sí crec que pot interessar la nostra ciutadania, insistesc, i la nostra economia.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

(...) unes ofertes que ajuden la qualitat turística, la qual supòs que també deu interessar els diputats d'aquesta cambra i demanaríem al conseller que ens digui com està el llistat de tramitació dels habitatges turístics de vacances.

Per favor.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies.

Jo apel·laria al sentit centrista del Partit Popular ...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, mantenguin la calma i escoltin el Sr. Vicens, qui fa ús de la paraula.

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Té la paraula el Sr. Buils, per contestar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Sr. Vicens, com vostè sap, l'objectiu d'aquella llei era regular el sector el qual no tenia legislació específica fins al 2005 i deixi que aquesta oferta compleixi també amb igualtat de condicions amb la resta d'establiments turístics.

(Petita pausa de l'intervinent)

Me sap greu que no interessi.

Fins a la data d'avui, com vostès saben, la llei es va aprovar el 21 de març, la Llei 2/2005; el Decret que va regular la mateixa llei és el 17/2006, de 17 de febrer, en què el mateix decret donava un període de sis mesos per adaptar-se, per fer les sol·licituds; aquest període va acabar el dia 30 del 9 del 2006. Es van presentar 2.000 expedients de sol·licitud de regularització i fins a la data d'avui, d'una manera continuada, tant el darrer govern com aquest actualment, s'han fet 1.243 auditories d'inspecció, fins a la data 15 del 10 del 2007.

Avui per avui bàsicament la majoria són favorables, s'ha donat acreditació a 979 expedients i avui per avui queden 850 expedients pendents, els quals esperam i desitjam, si mantenim el ritme, puguin entrar i puguin ser acreditats abans de començar la pròxima temporada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils. Vol fer ús de la paraula el Sr. Vicens? No.

I.14) Pregunta RGE núm. 2749/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat propi Balears, València i Catalunya Nord.

Passam a la següent pregunta: és la RGE núm. 2749 i és la relativa a l'estat propi Balears, València i Catalunya Nord que formula la Sra. Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Fa ara uns dies vengué aquí, a les Illes Balears, el president d'Esquerra Republicana de Catalunya i vicepresident de la Generalitat catalana, el Sr. Carod-Rovira amb el partit del qual vostè té un pacte, ho diré d'una d'altra manera, partit del qual vostè necessita el seu suport per poder ser president.

Aquest partit i aquesta persona, proposant, ara que es donen les condicions polítiques adequades un gran estat independent entre Catalunya Nord, València i les Illes Balears, això, va dir, era el federalisme programàtic, i connecta també amb el federalisme medieval amb el qual ens va obsequiar la presidenta de Mallorca el dia de La Diada.

No sé molt bé si això és que s'ensenyarà a l'assignatura Educació per a la Ciutadania.

(Remor de veus)

En qualsevol cas, intentar en aquest moment, Sr. President, sota el meu criteri i el del meu grup, un adoctrinament en relació amb la construcció dels països catalans. I la meua opinió és que això no és possible, que aquests països no existeixen. En qualsevol cas, sí que m'agradaria saber si vostè està d'acord amb aquest posicionament d'aquest partit que li ha donat suport per ser president i amb el qual vostè té aquest pacte de governabilitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Per contestar, té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Bé, ni jo, ni el meu partit, ni el pacte que hem firmat parla de defensar cap tipus d'independència, encara que jo respect totes les formacions polítiques, respect totes les propostes que puguin fer les distintes formacions polítiques, una altra cosa és que les comparteixi o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquí podem estar junts, els països catalans no existeixen, és una intolerable intromissió en la política de les Illes Balears i ho condemnam enèrgicament. Les Illes Balears es defensen totes soles, és la nostra responsabilitat, es defensen amb els governants que avui són aquí asseguts; és la nostra il·lusió i és el nostre orgull poder defensar les nostres modalitats insulars, la nostra cultura, la nostra història i les nostres tradicions.

No compartim, Sr. Antich, fantasies ideològiques ni el fonamentalisme ideològic que ha caracteritzat a Esquerra Republicana de Catalunya que li dona suport. Li deman, per tant, un pacte d'estat amb el 47,4% que representa el meu partit, un pacte que sigui clar, que sigui responsable i que adopti el compromís que nosaltres ens defensam des de Mallorca, des de Menorca, des d'Eivissa i des de Formentera, i que no acceptam en cap cas que cap governant d'una altra comunitat autònoma vengui a fer aquí una espècie de colonialisme a la catalana.

Aquí sí que li deman solvència; una cosa són relacions culturals, relacions que s'han de tenir, com marca l'Estatut d'Autonomia, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs, se li ha acabat el temps.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

... i l'altra el que va venir a fer aquí el Sr. Carod-Rovira.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, miri, crec que en aquest tema no fa falta fer cap pacte, perquè jo no veig res en perill. La veritat és que aquestes darreres setmanes quan no parlem de banderes, parlem de monarquia, o quan no parlem de monarquia parlem de ruptura d'Espanya, i vostès veuen perills per tot, i jo, la veritat és que crec que en aquesta comunitat autònoma en tots aquests temes, i li dic de tot cor, li dic de tot cor, crec que no hi ha cap intranquil·litat.

Li diré una altra cosa: em preocupa més, ja que vostè em parla de preocupacions per distintes manifestacions dels meus socis, li diré que el seu cap de files l'altre dia va ser aquí i a mi sí que em va deixar molt preocupat, em va deixar molt preocupat el que pensa el Sr. Rajoy damunt el canvi climàtic i em va deixar molt preocupat sobretot per als objectius d'aquesta comunitat autònoma que el Sr. Rajoy digui que no s'ha de modificar el sistema de finançament d'aquesta comunitat autònoma.

Per ventura valdria més emprar les energies perquè vostès fessin la feina que han de fer, d'intentar explicar al Sr. Rajoy que, efectivament, en aquesta comunitat autònoma necessitam una millora de finançament per a això, per desenvolupar-nos com a comunitat autònoma, i deixar-se d'entrar dins aquest tipus de batalles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 2341/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política territorial del Govern de les Illes Balears.

I a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2341, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a política territorial del Govern de les Illes Balears.

Per defensar-la té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Interpel·lam el conseller de Mobilitat i Ordenació d'aquest govern i esperem que no passi com a la darrera pregunta, que em contesti per un altre lloc del que li deman, si pot ser.

“És possible posar en marxa polítiques per facilitar l'accés a l'habitatge sense que això impliqui destrucció del territori”; el president d'aquesta comunitat autònoma al fòrum de *Nueva Economía*. “Elaboram un gran pacte amb la iniciativa privada i les institucions”; el Sr. Antich, també. “Cedirem sòl als constructors perquè puguin fer habitatges per a la població a preu assequible”; també el Sr. President. Vostès, quan estaven a l'oposició feien por amb les obres que feia el Govern, les carreteres sobretot, i que el creixement proposat era un creixement..., una barbaritat, un desastre, i que si vostès governassin el rebaixarien, aquest creixement. Paraules fins i tot de molts de membres del seu partit, del PSM, ara Bloc.

Ara ja començam a estar lluny d'aquella demagògia que feien a l'oposició i sobretot la superdemagògia que varen fer durant la campanya electoral. Ara ja duen prop de quatre mesos, Sr. Conseller, governant. Supòs que amb prop de quatre mesos ja tenen clar que amb el nou Estatut d'Autonomia ja no hi ha dubte que les competències d'ordenació i urbanisme són dels consells, inclosa la potestat reglamentària, i que vostès duen que aturarien el creixement desorbitat -paraules seves- i que modificarien els plans territorials; hi ha declaracions de tots els que formen aquest govern menys d'Unió Mallorquina en aquest sentit. I que farien 20.000, 21 o 22 habitatges públics, 22.000; 20, 21 o 22, hi ha declaracions d'aquestes tres xifres, segons el conseller que ho diu. Ens podrien dir quan i com pensen aturar el creixement que vostè mateix considera que està desbordat? Ens podria dir, Sr. Conseller, a aquest grup de diputats del Partit Popular, quan els quatre consells que vostès governen, amb la qual cosa hi tenen representació, modificaran els plans territorials i en quins aspectes els modificaran?, sobretot supòs que reduiran el creixement.

Modificaran les DOT en el març de l'any 2009, que és d'obligat compliment? Eliminaran el 10% per aconseguir el creixement zero? Quan començaran a construir els 21.000 habitatges de protecció oficial o públiques?, on les construiran?, i si això implicarà modificar la densitat de població per hectàrea construïda.

Reserva del 30% per a habitatge de protecció oficial; quan pensen desenvolupar el marc legal perquè els ajuntaments puguin ubicar aquesta reserva obligatòria? Té en compte que el temps li pot passar molt aviat, fent modificacions?, i que qualsevol pla o programa, perquè pugui ser operatiu, haurà de passar l'avaluació ambiental estratègica, que és de llarg termini? Tenen en compte que qualsevol modificació de creixement implicarà una altra modificació de pla general o norma subsidiària?, i voldria tornar a dir començar una altra vegada i no tenir sòl per fer els habitatges d'HPO, perquè supòs que dins rústic no ho faran, supòs que dins rústic no ho faran.

Li volem fer aquestes preguntes i una sèrie més, perquè després de 120 dies ja ens deixam de paraules buides i que

vostè avui aquí, amb un to tranquil, ens pugui dir què pensen fer, perquè és legítim allò que vostès volen fer.

Per què vostès no volien fer camps de golf i en el seu pacte deixaran fer el dels Pujols a Santanyí i que tindrà oferta complementària? Per què aquest sí es pot fer amb un hotel i un altre no es pot fer?, perquè aquesta legislatura no s'ha fet cap camps de golf amb cap hotel; nosaltres som verges de donar suport a qualsevol camp de golf que hagi tengut oferta complementària, i vostès només han fet entrar i ja acorden fer un camp de golf amb un hotel. Per què vostès no aturen l'ampliació de Port Adriano?; la Sra. Nájera el podria informar bé; per què no l'aturen?, per què no aturen l'ampliació de Port Adriano? Nosaltres no varem fer cap port nou durant quatre anys; varem començar la tramitació de l'ampliació de Port Adriano, però vostès havien d'acabar de firmar la concessió i l'han firmada vostès, eh? Per què no l'aturen? Per què vostès no aconsegueixen que es torni canviar la delimitació de Ses Fontanelles, com va fer Madrid, perquè no s'hi pugui construir?, per què? Per què es reuneixen amb els promotors urbanitzadors, als quals han titllat d'especuladors i de destructors del territori durant molt de temps, abans de dir com faran els 21.000 habitatges?, per què es reuneixen amb ells?

No, no, jo en aquest moment entenc que hi ha consellers amb més seriositat que els altres. Jo puc entendre la seva acotada de cap, perquè no li podré agafar segons què com puc agafar als altres, però això és la veritat. Volen anar vostès cap a una moratòria en llicències urbanístiques?, és aquesta la seva proposta? Vol dir això que rebutgen l'actual pla territorial, en aquest cas de Mallorca, gestionat per Unió Mallorquina i amb el suport del Partit Popular sense cap dubte?

Jo no tenc res a dir si es reuneixen, ni tan sols si arriben a acords, però sí que tenim clar..., si vostès tenien clar com havien de fer les coses en temes d'ordenació i, més que urbanisme, disciplina urbanística, haurien d'haver dit primer totes aquestes coses grandiloqüents, demagògiques, estant a l'oposició, com els deia abans, més fortes quan estaven en campanya electoral, dir com ho farien i després reunir-se. S'han fet més de dues reunions. Si fos el PP o Unió Mallorquina que es reunissin amb aquests promotors les seves crítiques serien que arribam a acords amb especuladors i per fer negoci i per destruir el territori. Si són vostès els que es reuneixen, no passa res.

És necessari que en aquesta interpel·lació, que li he de fet més de 21 preguntes -veig que vostè ja ho du escrit i que no ha apuntat més que una vegada-, Sr. Conseller, es deixi de declaracions buides que ens duen a l'engany; és necessari saber la veritat de la capacitat de maniobra que té aquest govern en temes d'ordenació, perquè és limitada, molt limitada. Perquè vostè, que pertany al poc que queda d'aquest partit socialista mallorquí, el PSM, no ha fet res a Cala Blanca, a Andratx, tan reivindicada la protecció en campanya electoral, amb qualche diputat aquí present fent-se fotos, que supòs que ara està empegueït, i han deixat que decaigués la mesura territorial cautelar, i anant allà en campanya: "és que aquí no han de..., el darrer indret i no s'ha de construir", i fa una moció el Bloc a Andratx, que té el suport de tots els partits, es publica dia 17 de febrer, acaba dia 17 d'agost; tres mesos quatre dies després el nou batle d'Andratx no entrega els papers al consell, no es fa

res, decau la mesura cautelar. Així sap que és de bona de fer, la política, rient-se de la gent, i vostès fa molts d'anys que se'n riuen de la gent, els del PSM, i per això cada vegada són menys, i si no fan qualque cosa més seriosa encara ho seran, menys.

Per què quan vostès governaven al Consell de Mallorca, l'any 2001, que ja havien rebut les transferències d'ordenació, no varen aprovar el Pla territorial de Mallorca que vostès volien?, que vostès somien quan estan a l'oposició i que encara en tot cas no fan quan estan en el govern. I així s'haurien acabat aquests maldecaps de segons quins diputats seus o de segons declaracions seves, perquè ara tindríem la solució, quan vostès podien el 2001, que havien rebut dia 1 de gener les transferències, resoldre les qüestions. No hi hauria cap problema.

Per què no feren un pla de camps de golf o de ports esportius quan governaven amb el Sr. Antich?, per què? Què conten a la gent del 2003 al 2007?, el que vostès no varen poder fer del 99 al 2003? Jo encara record la paret de blocs de formigó del GOB davant el Consolat de la Mar, al seu govern progressista i de progrés. Nosaltres no ens amagam que volem fer una autopista o una autovia; ens sap greu. Sap quantes hectàrees menys serien els desdoblaments?, ho sap? 24,5, 240.000 metres, 245.000 metres, i amb això vostès són capaços d'enganyar la gent.

Tot això és el que fa falta contar a la societat. A vostès, a la seva conselleria no li queda més que impulsar projectes legislatius, bàsicament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, se li ha acabat el temps. Vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Em pens que ha acabat ara mateix. Duc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, li dic.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Ah!, gràcies. A vostès, a la seva conselleria el que li queda és impulsar projectes legislatius, bàsicament una llei del sòl i la modificació de les DOT per al mes del març del 2009. Tota la resta ja no està en les seves mans, ja és dels consells insulars, i com li vaig dir l'altre dia si compleixen l'Estatut i transfereixen transports la seva conselleria pot deixar de ser conselleria i convertir-se en una direcció general sense cap problema, que en tot cas això seria el que volia i vol el Legislatiu, pensant amb l'esperit de l'Estatut. Aquí ens varem donar una comunitat autònoma on els consells havien de fer de comunitat autònoma, i en canvi aquí tothom vol mantenir les seves quotes de poder.

Sr. Vicens, amb aquest to tranquil, on les preguntes són 21, on li he parlat de tot, ens podria dir quasi després de 120 dies què farà la setmana que ve?, què farà en ordenació del territori?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyor...

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula el Sr. Vicens per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El to tranquil pot estar segur, Sr. Font, que l'hi donaré perquè és que sempre és el meu, contràriament al que vostè sol fer.

Vegem, el primer que cal és destacar la importància que té per al nostre país la política d'ordenació territorial. De fet vostè m'interpel·la per la política d'ordenació territorial del Govern, tot i que després em diu que les competències del Govern en política territorial són gairebé zero. Per tant jo no sé si s'ha equivocat d'interpel·lació i per ventura hauria d'haver interpel·lat el conseller d'Habitatge, ja que veig que em parla d'habitatge. Però, bé, jo per fer-li una atenció a la seva interpel·lació li he preparat una cosa que parlem d'ordenació territorial i no solament d'això, sinó que, si vol vostè, de política territorial, tot assumint algunes coses que són tal vegada del Govern i d'altres institucions però, bé, que no vull defugir i que per tant són els acords d'aquest govern.

Per tant li he de dir en primer lloc que per a la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori, Sr. Font, i per a tot aquest govern, no dubtin vostès des del seu grup que la política territorial és un tema fonamental, i tant és així que una part substancial dels acords que cohesionen aquest govern recullen importants iniciatives territorials sota la proposta, sota el títol de configurar un territori equilibrat i sostenible, iniciatives que més endavant, si em permeten, passaré a concretar, però abans m'agradaria fer una breu diagnosi del model territorial que ha imperat a les Illes Balears durant molt de temps, senzillament perquè es fa difícil parlar de qüestions territorials i de política territorial si abans no hem emmarcat molt bé la fotografia territorial que hem heretat, dels quals en aquesta fotografia evidentment vostès hi tenen molt a veure, perquè per ventura ara el Govern té poca cosa en qüestió territorial però no era així fins fa relativament poc.

El territori de les Illes Balears s'ha anat configurant a les darreres dècades sota governs successius del Partit Popular, exceptuant un curt període de temps de governs progressistes, mitjançant un model territorial que ha emparat, i crec que això ja és inqüestionable, el desenvolupisme, el creixement poc planificat, sovint desmesurat, i el consum irracional de territori, a vegades des de la passivitat, ho reconec, però també moltes vegades, i no m'ho negarà vostè, lamentablement, crec jo, des de posicionaments molt actius del Govern. Sortosament un important i divers patrimoni natural, agrari, rural, etc., ha servit de contrapès a aquest creixement, a aquest creixement descontrolat, i representa encara ara avui en dia, i sortosament, un actiu importantíssim per a una economia basada sobretot en el turisme i també, per què no dir-ho?, per la mateixa concepció

de la sostenibilitat que actualment hauria de ser irrenunciable i que esper que vostès comparteixin.

Aquest model territorial equivocat i que ja era desfasat ha permès intensificar moltes coses. Per exemple, ha permès intensificar encara més la concentració urbanística en el litoral, tot saturant i massificant encara més les zones costaneres. Paral·lelament ha accentuat el desequilibri territorial, és a dir, el creixement de les àrees metropolitanes, dispersió urbans, sovint amb models extensius de molt baixa densitat que consumeixen territori i recursos, i la regressió de les zones interiors lligades al sector primari. L'esquema territorial aplicat que vostès han aplicat durant molts d'anys no ha sabut o no ha volgut, millor dit, corregir la intensa pressió edificadora que hi ha hagut en sòl rústic. Les mesures per garantir el caràcter no urbà del sòl rústic i ressaltar la vocació agrària, i ressaltar la vocació agrària, i crec jo productiva i no únicament pensant en paisatge, han estat insuficients o simplement les han obviades. De fet sovint el sòl rústic ha servit per impulsar camps de golf, que pareix ara que vostès no n'han impulsat mai, camps de golf amb creixements complementaris i ben clars, usos comercials o recreatius injustificats, polígons industrials gens planificats, o la proliferació de residències secundàries.

Durant anys s'ha afavorit un elevat creixement urbanístic però no s'ha vetllat en absolut per optimitzar el sòl edificat ja existent, i això és una de les coses que s'haurien d'haver fet, sense atenció adequada a la rehabilitació i sense pensar en l'elevada taxa d'habitatges desocupats que existeixen a molts dels nostres pobles i, sobretot, amb la desatenció a la problemàtica del primer habitatge i a la problemàtica de l'habitatge social.

Per altra banda és un model territorial, li he de dir que és un model territorial que no ha tengut tampoc la voluntat clara de crear nous espais naturals protegits i que fins i tot s'ha atrevit a reduir parcs naturals ja existents, com mai no s'havia vist ni mai no havia passat.

Aquest mateix esquema territorial també ha propiciat el desenvolupament de determinades infraestructures que han causat forts impactes en el territori. Vostè em parla de no sé quins metres quadrats, però molt especialment jo li estic parlant d'una xarxa d'autopistes i d'eixos viaris durs enorme que ha desfigurat el nostre territori, i tot això s'ha fet sense haver esgotat, ni molt menys, les possibilitats alternatives més racionals que hi havia: de transport públic, de xarxa viària ja existent o les possibilitats del ferrocarril; tot això no s'ha, diguem, atès.

Per tant, i per no allargar-me, d'aquesta dinàmica territorial protagonitzada durant molt de temps per successius governs de dretes, és normal que se'n derivi, d'aquesta dinàmica és normal que es derivi una conscienciació i una preocupació ciutadana que cada cop ha estat més àmplia i cada cop ha estat més patent, i que ha acabat reivindicant mesures correctores i polítiques territorials clarament diferenciades d'aquest model que li estic comentant. De fet en els darrers anys sap vostè perfectament que aquesta sensibilitat ciutadana s'ha anat plasmanent de manera contundent i jo diria que inequívoca a través de tota una sèrie de manifestacions massives a favor de la protecció territorial i de la contenció urbanística.

A la vista de tot això, que he intentat resumir en poc temps perquè ens podríem allargar molt, és obvi que aquest govern, com he dit abans, tenguí per prioritat l'aplicació d'una política territorial substancialment diferent, substancialment diferent, que apunta a la sostenibilitat i a l'equilibri, això sí, amb les mesures i amb les competències que evidentment té.

No obstant això, si hem de parlar de política territorial del Govern hem de recordar també el seu àmbit competencial. Actualment vostè sap que el referent normatiu territorial de les Illes Balears és doble: per una banda la Llei d'ordenació territorial i les directrius d'ordenació territorial, com ha dit vostè. Segons aquest marc normatiu són actualment els plans territorial, i això no li ho negaré, que tenen els instruments d'ordenació territorial fonamentals per a cada illa, i per tant les seves competències. Per tant tot el que depassa l'àmbit municipal i es refereix als assentaments humans, a les activitats i als usos fets pel territori, són competència dels plans territorials. Les DOT fixen tota una sèrie de pautes i de regles generals per determinar el creixement urbanístic, i els plans territorial les han de distribuir, com sap vostè, dins aquest àmbit insular, de tal manera que al final són els ajuntaments el que recullen tot això i per tant assumeixen el desenvolupament urbanístic que marquen aquests plans. Ara mateix sap vostè que la majoria de municipis té pendent l'adequació del seu planejament al Pla territorial. Per tant s'ha de veure quin serà el resultat de tot això, i efectivament el 2009, o d'aquí a dos anys i escaig, les DOT poden començar a revisar-se.

Tenint en compte, per tant, aquest important marc competencials dels consells i dels ajuntaments, i efectivament el Govern en molta cosa d'aquesta no té competència, a posta li deia que no sé si s'ha equivocat d'interpel·lació, el que sí puc fer és parlar-li de les competències que tenc jo mateix a la nostra conselleria i m'atreviré a fer també algunes referències a coses que s'han de fer en política territorial que han de fer altres consellers o també altres institucions, però que sí estan en el pacte de govern, i crec que, això, m'ho agrairà perquè si no hi hauria molt poc debat.

Què hem de fer respecte d'aquesta legislatura? Doncs miri, em remet un poc al pacte programàtic que hem assumit; és a dir, per una banda hem d'aprovar una llei del sòl que respongui a aquesta necessitat que tenim a les Illes Balears de tenir un text normatiu d'una vegada per totes, que sigui únic davant la dispersió normativa existent, que estigui adaptat als recents canvis legislatius i, sobretot, que sigui un dels eixos bàsics de la política d'habitatge de les Illes Balears. A part d'això també hem d'elaborar un llei de paisatge que tenguí per objectiu la gestió i la protecció del paisatge com un patrimoni molt important, ambiental, cultural i històric, i que sap vostè que influeix en la qualitat de vida dels ciutadans i també és el recurs del desenvolupament econòmic de determinats sectors: agricultura, ramaderia, turisme, etc. Aquesta llei hauria de determinar els diferents instruments d'ordenació i d'intervenció i la coordinació entre les diferents institucions, i també les mesures de sensibilització, educació i suport en aquest àmbit.

També donarem suport tècnic i línia d'ajudes, que majoritàriament he de reconèixer que són dels consells però que també els ajudam, als ajuntaments per facilitar l'adaptació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies. ...per ajudar a l'adaptació dels plans territorials. Modificacions de la legislació actual en molts de sentits. No s'aprovaran nous ports esportius. Es modificarà la Llei de camps de golf. S'aprovarà una llei de barris. Es donarà prioritat al transport públic, cosa que vostès no han donat. I es consolidarà la xarxa balear d'espais naturals estudiant noves ampliacions.

Miri, després el que li puc dir és que de manera imminent drem al Parlament una llei de mesures urgents que cerca corregir les disfuncions i actuacions negatives que hi ha hagut en aquest sentit a les Illes Balears. Aquesta llei de mesures urgents recollirà, entre altres coses, algunes de les iniciatives abans esmentades, que si vol després li ampliaré o..., si em fa preguntes concretes d'això, perquè evidentment 21 preguntes, com pot suposar vostè, si no me les fa abans no les hi puc contestar, corregirà aquesta llei l'urbanisme a la carta que vostès varen fer a través de moltes normes aprovades per llei d'acompanyament o llei de mesures específiques durant la legislatura passada, i desclassificarà algunes zones -no es preocupi, que ho farem- algunes zones urbanitzables d'acord amb el seu grau de consolidació. I d'altra banda la direcció general continuarà amb la seva funció d'informar plans d'ordenació territorial i els planejaments dels ajuntaments.

Per tant, i per acabar, Sr. Font, a part d'aquesta concreció jo li diria una cosa, que no és menys important, ni molt menys: que aquest govern i aquesta conselleria tenen la voluntat clara d'aplicar l'esperit i les orientacions de racionalització del creixement territorial, racionalitzar el territori, i sobretot un respecte al medi ambient que fins ara se n'ha tengut molt poc per governs quan vostès hi han estat al capdavant. I sobretot sempre tenint en compte l'atenció prioritària al primer habitatge i a l'habitatge de protecció social.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula el Grup Mixt? Sra. Suárez, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades. Sr. Conseller, des del començament de la legislatura estem sentint sovint, jo diria que massa sovint, que no hem de mirar enrere. De manera general jo estic en desacord amb aquesta actitud, però pel que fa a la política territorial hi estic profundament en contra. I és que si no tenim en compte el passat, i vostè també ho ha dit, difícilment podem entendre què ens passa ara i com poder afrontar el futur. I és que la memòria històrica també és bàsica per poder afrontar polítiques territorials.

L'agreujant de les agressives i inadequades polítiques territorials és la seva irreversibilitat. És més, quan un informe d'una organització internacional solvent com és Greenpeace ens informa i ens alerta que l'ocupació del territori a Balears ha crescut en els darrers deu anys un 41,4% i que és la xifra més elevada de tot l'Estat, la pregunta sobre si estam creuant els llindars de la irreversibilitat es fa urgent, i sobretot una resposta correctora. Des d'Eivissa pel Canvi la resposta a aquesta pregunta és la necessitat d'una política territorial essencialment diferent de la del Partit Popular, que ha estat basada en el consum irresponsable del territori al servei, a més, d'interessos particulars, política territorial del Partit Popular que té per objectiu el que va ser resumit de manera genial per Forges, quan va dir aquella frase d'aconseguir *una unidad del ladrillo en lo litoral*.

Aquest govern té la responsabilitat de fer del territori l'eix de les seves polítiques. La cura del territori, la consideració d'aquest com a part del patrimoni col·lectiu i la seva preservació com a actiu econòmic han de tenir una presència transversal a tota l'acció de govern. És responsabilitat d'aquest govern, i no només de la conselleria que vostè dirigeix, dur endavant una política territorial sostenible, de contenció del creixement, respectuosa amb el medi ambient i que, alhora, possibiliti avançar en el dret constitucional i estatutari a un habitatge digne, i nosaltres pensam que al llarg de la legislatura és possible fer-ho.

Perquè tot això sigui una realitat nosaltres pensem que és necessària una sèrie de coses. En primer lloc una regulació normativa, i vostè ho ha avançat; pensem que fa falta una reagrupació de tota la normativa dispersa a una nova orientació; posar racionalitat i seny a l'ordenació del territori amb l'horitzó d'un futur sostenible. L'anunciada Llei del sòl, la Llei de mesures urgents, la Llei de barris, la Llei de paisatge, pensam que seran bones eines que facin possible aquest objectiu. Per cert que no estaria malament un poc d'autocrítica per part del Partit Popular en relació a la seva incapacitat per treure endavant una llei del sòl havent-nos deixat com l'única comunitat autònoma sense aquest tipus de llei.

Pel que fa a les Pitiüses, necessitam deixar de ser excepcionals en tolerància urbanística, una excepcionalitat que va ser decretada també pel Partit Popular. Però també és vital per al nostre futur una política diferent en matèria de camps de golf i ports esportius. Només la passada legislatura Sr. Font, es varen arribar a presentar a Eivissa 7 projectes de ports esportius i 5 de camps de golf. Aturar la degradació del litoral Sr. Conseller i preservar el sòl rústic han de quedar recollits en aquesta normativa.

Segona qüestió, una altra mobilitat. Ordenació del territori i mobilitat van necessàriament juntes. Em sembla coherent la política decidida de la seva conselleria en el sentit d'abandonar la construcció de grans infraestructures viàries que impliquen gran despesa econòmica, afavoriment del monocultiu del cotxe, consum depredador del territori i conseqüències socials indesitjables. Abandonar això i apostar per la potenciació del transport públic col·lectiu, xarxa ferroviària, tramvia, autobús a totes les illes i després en parlarem.

Com deia abans, el territori ha de ser transversal a l'acció de Govern. Ara esmentaré alguns dels aspectes que en aquesta nova orientació de la política territorial han d'estar-hi presents i no m'hi estendré perquè, efectivament, no són competència de la conselleria que vostè dirigeix. N'assenyalaré cinc. Inversió en agricultura com a forma essencial de preservar el territori. Segona, preservació i potenciació dels espais naturals protegits. Acurat tractament de les aigües residuals. Revisió de la regulació actual de plantes fotovoltaiques i parcs eòlics. I la comptabilització de tot això amb una necessària política d'habitatge.

I ja per acabar Sr. Conseller, crec que aquest Govern ha de posar unes bases sòlides perquè aquesta terra, amb prudència i seny, amb la col·laboració i la coincidència programàtica amb les diferents institucions en les seves competències, consells i ajuntaments, pugui passar aquesta terra del model irresponsable, depredador del territori del Partit Popular, ha guanyar un futur basat en la racionalitat, la mesura, la cura del territori i com vostè també ha dit, en definitiva, la sostenibilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Té la paraula el Sr. Melià per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per al Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina la política territorial del nou Govern i de les noves administracions, sortides de les eleccions de maig, s'hauria de fonamentar sobre 4 eixos bàsics. El primer d'ells, la sostenibilitat i la protecció territorial. Consideram que és una aposta estratègica, econòmica i mediambiental la preservació del nostre paisatge i del sòl rústic. Per això coincidim plenament amb l'anunciada Llei del paisatge que forma part de l'acord de govern. Consideram que el sòl rústic, evidentment, ha de continuar sent la categoria residual de la classificació del sòl, cosa que ens preocupa perquè el Partit Popular ja ha anunciat a nivell estatal, si guanyen les eleccions generals, un canvi a la legislació del sòl i tornar al sòl urbanitzable com a categoria residual. Per tant, ja deim que és una política agressiva i de gran desenvolupament territorial. Per tant, a les Illes Balears consideram fonamental mantenir el sòl rústic com a categoria residual de les 3 categories del sòl.

Consideram en aquest apartat de sostenibilitat i protecció territorial que és un altre objectiu importantíssim aconseguir regular el creixement i la densitat. Això sobretot ho han de fer els ajuntaments perquè el gran drama que tenim urbanísticament a les Illes Balears és que els ajuntaments no han adaptat els seus planejaments a tots els instruments d'ordenació territorial que les institucions supramunicipals, consells insulars, Govern i Parlament de les Illes Balears han aprovat al llarg dels anys. Per tant, tenim una regulació insular i suprànsular informada per aquests nous valors de sostenibilitat, de protecció territorial i uns planejaments urbanístics fets amb un altre xip, desenvolupisme i fets des de l'intent de crear grans quantitats de nous sòls per ser

transformats i urbanitzat. Pensam que aquesta és una feina importantíssima d'aconseguir que els ajuntaments introdueixin regles de densitat que produeixin creixements harmònics i no creixements de gran impacte sobre el territori i sobre les infraestructures i els equipaments d'aquest territori. En aquest apartat de sostenibilitat i protecció territorial, evidentment, ampliar amb acord dels propietaris, la xarxa balear d'espais naturals també ens pareix un objectiu a assolir i recomanable.

El segon eix és l'habitatge públic. Evidentment s'han de produir polítiques d'intervenció en el mercat que afavoreixin l'adquisició i la posada en valor real d'aquest dret a l'habitatge digne, que es reconeix a la Constitució a tots els ciutadans. Ja s'ha començat a fer feina, s'han anunciat diferents mesures, el Sr. Font les ha recordades i nosaltres esperam que evidentment aquestes mesures siguin eficaces, siguin reals i es duuguin a la pràctica per part del departament corresponent.

El tercer eix, la seguretat jurídica en contra de la dispersió. En aquest moment hi ha una enorme dispersió legislativa, també s'ha comentat ja. Consideram molt necessària que aquesta dispersió s'acabi, tota aquesta normativa urbanística i territorial s'uneixi en un sol cos en aquesta futura llei del sòl, que ja està pactada en els seus elements essencials per part dels partits que conformen el Govern. Per tant, esperam que arribi com més aviat millor en aquest Parlament per a la seva tramitació i la seva aprovació. Una llei de sòl que vull recordar i vull accentuar que ha de ser respectuosa amb el dret de la propietat, això ho dic perquè la passada legislatura va tenir entrada un projecte de llei del sòl feta pel Partit Popular i que era molt poc respectuosa amb el dret a la propietat i apostava per una figura, l'agent urbanitzador, que consideram nefast i que pot ser molt perjudicial per al territori de les Illes Balears. Sabem que la seguretat jurídica s'ha d'unir amb el caràcter dinàmic de tot planejament urbanístic. El planejament urbanístic és per definició dinàmic i per tant, ha d'anar canviant amb el temps. Però tot i això, hem d'oferir una claredat, una transparència i una convicció de quines seran les normes que regularan l'urbanisme i el territori.

Quart eix, la rehabilitació i la millora urbana. Consideram que s'ha de fer un gran esforç en aquesta anunciada llei de barris, amb el reglament que desenvoluparà les àrees de reconversió territorial. Consideram que la millora urbana de les nostres zones turístiques és fonamental per crear bones condicions i per tenir una població que tenguí al seu abast els serveis, equipaments, infraestructures necessàries i imprescindibles. Finalment en aquesta rehabilitació i millora urbana, hem d'intentar evitar els canvis d'usos que volen com una amenaça al llarg de la passada legislatura, sobretot varen volar com una amenaça d'aquest canvi d'hotels que es convertiran en residencials, apartaments i pisos. Consideram que això seria molt perjudicial i que no seria una bona aposta de futur per a aquest país, que la nostra indústria fos de desinversió, que l'aposta del nostre Govern fos desinvertir i permetre que les indústries fugin de les Illes Balears cap a altres indrets.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, han de reconèixer que és difícil preparar una intervenció de 5 minuts en matèria territorial amb el PP. Un dia ens diuen que ho aturarem tot, que hi haurà un col·lapse de la construcció, que no deixarem créixer, que no volem turistes, que ens baldaran amb indemnitzacions, etcètera. És aquest motiu bàsicament que si a Campos no urbanitzàvem més l'any 2003 caien dins la indigència. Calvià necessita créixer més perquè en cas contrari no pot mantenir el seu estatus, Calvià. O que necessitam hotels en sòl rústic per fer-hi camps de golf, quan hi ha moltíssims hotels tancats en temporada baixa. O en general quan mesures l'èxit per les entrades en els aeroports, o fins i tot, els increments demogràfics en els pobles, un criteri propi del segle XIX. D'altres senzillament diuen que el Govern no ha de fer res, que tot és dels consells, era el leitmotiv preferit del Sr. Matas i avui ens ho ha recordat el Sr. Font.

Però també ens poden sortir amb tot el contrari, no un dia una cosa i un altre dia una altra, normalment tot plegat. El Sr. Font li sol agradar dir també que deim moltes coses però no les feim i que mai s'havia construït tant, etcètera. Per aquí solen minimitzar les mesures de protecció que s'han pres realment i que nosaltres creim que han estat realment importants, maldament es minimitzin, gràcies a la mobilització popular. Nosaltres mantendrem, per molt que ara el Sr. Font pugui posar qualche exemple contrari, o no, que sempre amb l'oposició del Partit Popular. Arribam fins i tot a espiar el Consell de Mallorca i violar-ne la correspondència electrònica dels anys 98-99. Tanmateix quan el PP denuncia que no feim res Sr. Conseller, no és que demani que facem més, només pretén demostrar un dels jocs comuns que més els agraden en general i és que tots som iguals, o que hi ha demagògia, o que un diu però realment no pot fer allò que diu. Fins i tot, de vegades que el PP és proteccionista. Avui ens han reconegut que quan volen fer una autopista ho diuen obertament i de vegades ho diuen d'una manera i de vegades ho diuen d'una altra. Idò no Sr. Conseller, li pot dir al Sr. Font, vostè que tendrà ocasió, que (...) ni el PP proteccionista. Per desmentir-ho un detall, en podria dir mi, però hem de centrar-nos. Jo crec que veure qui varen triar per dur l'ordenació del territori de les Illes Balears l'anterior legislatura ens dona una pista molt adequada, el Sr. Massot Sr. Conseller. Quins eren els mèrits del Sr. Massot? Bàsicament ser un rei mides que convertia en sòl urbà tot allò que tocava, fins i tot els espais naturals. Clar, això ha comportat un embolic considerable que ja veurem com es resol en els tribunals.

Per paga Sr. Conseller, li vull fer una precisió, els dubtes que jo tenia sobre per on sortirien en el seu debat, no és els dubtes que tenc sobre el que farien, el que han fet, el que faran ho tenc amb molta probabilitat d'encert. Això sí que ho té, està gravat en ciment, pedra, asfalt i grava dins tota la geografia de les Illes Balears. Per tant, és una pissarra plàstica, pràctica de quina és la política que ha practicat el Partit Popular i fins i tot el Sr. Aznar va arribar a crear aquella llei allà on tot era urbanitzable. Record que abans de Forges era el roto que deia, "*España como lugar de destino en lo urbanizable*". Crec que

també era una bona definició d'aquella magnífica llei, afortunadament ja derogada del Sr. Aznar. Perquè canvien els arguments, el moix del PP va canviant de colors, però tots cacen els mateixos ratolins, créixer, créixer i créixer. Jo sospit Sr. Conseller que deuen tenir un cosí que els ha explicat que això del desenvolupament sostenible està molt bé, s'ha de dir, fins i tot s'ha de dir a qualche tribuna qualche vegada, però en realitat és com un rotllo "progre" que tampoc no li han de fer gaire cas.

Com a mínim el portaveu del PP ens reconeix que el nostre discurs sempre ha estat el mateix. Li ho vull agrair i li vull mantenir que n'estam orgullosos d'aquest discurs. Ell diu que feim riure..., no sé com ho ha dit, bé ens ha escarnit, ha dit que érem un poc patètics, no sé com ho ha dit. Nosaltres n'estam orgullosos, creim que hem contribuït a un canvi i a una sensibilització, amb molta altra gent dins la societat de les Illes Balears. Això és el que volem i li demanam que vostè faci. Ens han agradat les pistes que ens ha donat, instam les pautes dins el Consell de Govern. Crec que hem d'eliminar i això és urgent, llevar les lleis a mida que ha fet el Partit Popular per poder ajudar els 4 amics, o per muntar l'estat d'excepció pitiús, com ja s'ha recordat. I creim que necessitam aquesta llei de mesures urgents, a part de les estructurals que tots els portaveus ja han apuntat.

Coincidim també que és tot el Govern que està afectat per aquest model. És l'economia la que marca l'ordenació del territori, molt més que a l'inrevés. Si l'economia tira un gerro contra la paret, és ridícul treure una llei d'ordenació del territori que exigeixi que no es trenqui, perquè es trencarà. Quan una ciutat, o un país, passa en 50 anys de 400.000 habitants a 1 milió d'habitants per mor del seu model econòmic, és evident que també va creant un seguit de necessitats que després les ha d'atendre. I una d'elles, irrenunciable, és l'habitatge. És imprescindible actuar sobre l'habitatge. Jo crec que un dels atacs més tristos i més demagògics que fa la dreta contra l'ecologisme progressista és que no vulgui créixer en el litoral, però sí que vol que tothom tengui un habitatge, com si la gent que cerca un habitatge volgués un pis a vorera de mar, un xalet de milions d'euros. Crec que conciliar aquestes dues demandes, avui mateix imprescindibles totes dues, és el gran repte d'aquesta legislatura. I confiam Sr. Conseller que, amb la sensibilitat que ha apuntat, sigui capaç d'afrontar aquest gran repte, no dic que sigui fàcil, però evidentment és un dels grans temes d'aquesta legislatura. I punt també, procurar afectar damunt aquestes 100.000 cases buides que es calcula que hi ha i allà on no hi feim pràcticament res.

Com que compartim aquest repte, aquesta necessitat de conciliar aquests dos grans reptes, confiam que aquestes mesures arribin aviat i poder donar-les suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Amb el to tranquil que ha fet referència el Partit Popular, els voldria dir que la política d'ordenació territorial a la nostra comunitat autònoma passa indubtablement per l'actuació conjunta de diverses administracions i fonamentalment del Govern i dels consells insulars. És més que evident la necessitat de dotar les diferents administracions públiques de les eines necessàries i adients que els permetin aplicar una política territorial sostenible i de contenció de creixement i per aconseguir aquest objectiu fonamental el Govern ha anunciat l'elaboració i tramitació en aquest Parlament de diverses lleis.

La primera que segurament arribarà, com ha anunciat el Sr. Conseller, serà una llei de mesures urgents, una llei que ha de posar un cert ordre a l'actual situació de confusió i que ha de permetre l'elaboració i tramitació de les futures lleis que el Sr. Conseller ha anunciat com a necessàries, que es faci amb molta més tranquil·litat de com es podrien fer en unes altres circumstàncies. Aquestes altres lleis que s'hauran de tramitar també són principalment una llei de sòl autonòmica, que entre altres coses ha d'intentar integrar en un sol text tota aquesta normativa dispersa que avui en aquests moments tenim sobre temes urbanístics i de territori. Una segona seria la llei de barris i que ha de permetre entre altres coses, agilitar la rehabilitació fonamentalment de totes aquelles àrees urbanes més degradades. I en tercer lloc, una llei de paisatge.

Però vull dir que totes aquestes lleis avui són necessàries, entre altres coses, gràcies a la manifesta deixadesa de l'anterior Govern del Partit Popular en matèria d'ordenació territorial. Un Govern del Partit Popular que va ser incapaç d'aprovar ni una sola de les lleis sobre aquesta matèria de protecció, ni tan sols la més important que era la Llei del sòl i això, a pesar que es va arribar a presentar en aquest parlament un projecte de llei. L'actual Grup Popular pretén partir de zero en temes d'ordenació territorial, però aquest és un tema que és molt complicat perquè té una història a la seva esquena i ben al contrari d'allò que li agradaria al Grup Popular, la política d'ordenació territorial dels passats 4 anys va ser la política de la desprotecció, dels embulls i envoltada de diferents escàndols especulatius. Especialment vistosa va ser, per la seva gravetat, la política que es va portar a terme i que es va aplicar a les illes d'Eivissa i Formentera, amb una política urbanística a la carta i legislant més per als amics que per als ciutadans en general. Aprovant amnisties urbanístiques amb la intenció de legalitzar edificacions construïdes il·legalment, alguna d'elles fins i tot amb sentència judicial ferma per al seu enderroc, fomentant i permetent l'edificació en sòl rústic, fins i tot en sòl rústic protegit. O per exemple transformant tot el sòl rústic en apte per a usos turístics, el que equival que fins ara a qualsevol terreny de sòl rústic es podia construir un hotel amb unes mínimes condicions.

Moltes són les crítiques que es podrien fer a la passada política territorial, però ens falta temps i farem referència a algun fet puntual. He parlat abans d'escàndols, que va ser una legislatura envoltada d'escàndols especulatius i fins i tot, vull recordar que el Fiscal de medi ambient en un moment donat va arribar a expressar un temor, les sospites d'una certa col·laboració de l'administració amb alguns d'aquests escàndols especulatius. I he de dir que per acció o per omissió, el que ha quedat clar és que alguns d'aquest temors en alguns

casos s'han fet realitat. Sense anar més lluny, quan per exemple es varen amagar durant més de 10 mesos uns informes i denúncies d'uns agents de medi ambient, que es referia a un d'aquests escàndols urbanístics i territorials més coneguts a les nostres illes. Tot això fa que sigui fàcilment comprensible el fet que la nostra sigui l'única comunitat autònoma que a dia d'avui encara no té una llei del sòl. Vull recordar que el projecte que feia referència abans, que va ser presentat en aquest Parlament, el pare d'aquell projecte era l'ex-director general del Territori, càrrec que va ocupar fins que va ser detingut per la guàrdia civil, això que només serveixi com anècdota. En qualsevol cas i perquè em queda poc temps. Sr. Conseller, la llei del sòl que es tramiti en aquest Parlament ha de garantir un model territorial sostenible i per això seria desitjable que quan vostès la portin en aquest Parlament arribi amb el major consens possible a fi que permeti amb més facilitat aplicar les polítiques de sostenibilitat que ha de provocar aquesta nova llei.

Per acabar Sr. Conseller, jo li recordaré una frase que va ser famosa, vostè se'n recordarà, aquella de: "*son las 8 y estoy en mi despacho*". I jo li diré que són les 12.30 i els que abans estaven en seu despatx avui estan a l'oposició. Sr. Conseller, s'imposa un canvi radical en la gestió de l'ordenació territorial a les nostres illes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol Sr. Font replicar? Té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo no xerraré ni del cas d'Eivissa Centre, ni del cas Estribor a Menorca, jo em volia centrar en una interpel·lació seriosa, però com diuen, *la cabra tira al monte* i cadascú ha vingut a fer el seu paper. Idò si el volen seguir fent, el facin, pas de vostès! Total i absolutament sobre aquesta història...

(Algunes rialles)

Jo no vull passar del conseller, ni de l'acció política en ordenació del territori que vulgui fer aquest Govern des de, Sr. Boned, des d'allà on ens ha tocat, des de l'oposició. Ja vaig dir l'altre dia que és tan digna com està en el Govern, o de diputat del Govern. L'any que ve farà 30 anys de Constitució espanyola, ens deixem de bromes beneïtes! Com aquell que va d'intel·lectual i no arriba enlloc! Volen parèixer que saben molt i l'únic que saben fer és la broma ridícula d'aquell que no sap estar a un lloc.

Sr. Conseller, el portaveu del PSM ha concretat la interpel·lació. Vostè ens ha donat pistes, ho ha dit el Sr. Alorda, sols ens ha donat pistes. Empraré les paraules que ha emprat el Sr. Alorda i com que només ens ha donat pistes, el seu portaveu mateix constata que les preguntes, llevat que modificarà les DOT el 2009, que li pertoca, a les altres no ens ha contestat. Cediran sòl als constructors perquè puguin fer habitatges com deia el President Antich? Com pensen aturar el creixement desorbitat? Vostè vol canviar coses de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, ho vol canviar perquè el PP ho va fer...

bé, una vegada fet això, (...) D'allò que el tronc, el bessó de l'ordenació, d'allò que vostè pot fer, únicament modificar les DOT en el març del 2009, o una gran llei del sòl consensuada si pot ser, participada per la societat, no com aquesta, que va entrar per aquí i va sortir per allà. I tornarà entrar i el Sr. Melià diu que ja estan d'acord en segons quines coses, que no ha tengut participació ciutadana. És una llei que té una repercussió mediambiental importantíssima. Les directives europees marquen clarament que abans d'entrar qualsevol llei d'aquestes, hi ha hagut d'haver participació ciutadana. La s'han botada. Vostès xerren de medi ambient quan han de xerrar dels mitjans de comunicació. Per quan estan dins els despatxos no els importa gens el medi ambient, gens.

Per tant, li deman ens podria dir com i quan pensa aturar el creixement? Ens podria dir on construiran els habitatges HPO? Els habitatges els farà l'altre conseller, però vostè haurà de dir, o podrà dir, si és dins el creixement que donam per bo, que els 3 plans territorials varen aprovar, o si serà dins un nou creixement. Això és el discurs que hi ha avui, digui on faran les 21.000? Jo crec que això ho podria dir i si no ho pot dir no ho digui, tal vegada està presoner i lògicament són molts, són 6 i s'han de posar d'acord.

Després el tema de la reserva del 30% d'HPO. Això ho pot fer, vostè té ordenació. És a dir, desenvoluparà el marc legal perquè els ajuntaments es puguin adaptar i es reserva sigui obligatòria ja? Això és la clau quan diuen ara l'Estat diu el 30%. Vostè ja ha posat els mecanismes en concret perquè els ajuntaments ho puguin fer? Jo he estat batle i regidor, el Sr. Boned també ha estat regidor d'urbanisme, el Sr. Alorda no ha arribat mai...

(Remor de veus)

Bé, d'urbanisme. I li xerr molt seriosament perquè sé que el batle i el regidor del PSM de Campanet tenen aquests problemes. Jo crec que aquest espai és un lloc per xerrar seriosament. Per què vostès no volen fer camps de golf i deixen fer el dels Pujols amb un hotel? Vostè em xerra..., nosaltres no hem aprovat cap camp de golf amb hotel la darrera legislatura. Nosaltres estam d'acord amb Es Pujols, però vostè que ha dit que no, vostè hauria de fer que no. Jo estic d'acord, jo els deman conseqüències en les seves paraules. L'altra qüestió, per què no atura Port Adriano? Pot aturar Port Adriano. Per què no va a Madrid i canvia la delimitació de Ses Fontanelles? Per què no ho diu? Això és ordenació del territori Sr. Vicens, no li estic xerrant d'urbanisme, no li estic xerrant d'habitatge i no m'ha contestat aquestes preguntes.

Miri, aquí hi va haver una iniciativa popular que va plantejar 6 qüestions claus. Dic de Ciutadella, el PSOE va votar a favor de la proposició no de llei que impedia fer el dic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, vostè sap que se li ha acabat el temps. Així que vagi resumint.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Presidenta, resumiré, he passat de 20 segons, he controlat el conseller i s'ha passat de 4 minuts i mig.

LA SRA. PRESIDENTA:

4 minuts i mig impossible...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, ho he controlat..., però és igual, acab.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo l'avisó perquè tengui possibilitat de resumir.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, li agraesc la seva ajuda.

Per acte seguit després votar el dic a favor a Menorca. Son Espases és el cas d'estafa política massiva més gran després de l'OTAN, el cas més gros. D'entrada no, *de salida tampoco*, però som a l'OTAN i tenim Son Espases en el mateix lloc.

(Aplaudiments)

Ampliació de l'aeroport. Recentment una sentència del Tribunal Constitucional ha deixat clar que la darrera decisió en aquesta matèria no és competència autonòmica sinó estatal. El Govern de'n Jaume Matas l'any 99 va lluitar per aquesta competència i l'han llevada. Què pensen fer vostès? Ara serà Madrid que ha de dir com s'ha ampliar l'aeroport.

Carreteres. Pensa prohibir la construcció de noves vies de gran capacitat?

I finalment i acab Sra. Presidenta. Jo crec que el més important és que aquí hi ha una llei del sòl que s'ha d'aprovar, que vostès l'han de consensuar. Però vostès representen la majoria absoluta d'aquesta cambra amb 1 més que tots els altres, però seria ben necessari que vostès la volguessin consensuar, mitjançant participació ciutadana que és obligat perquè és il·legal que han fet, abans d'entrar toca tenir aquesta participació i lògicament la Comissió Europa tindrà informació d'aquest tema. Però perquè això perduràs i fos de bon de veres, l'haurien de consensuar amb el Partit Popular. Nosaltres, perquè no vàrem tenir tot el consens i teníem 30 diputats no la vàrem aprovar. Sr. Vicens, només ha donat pistes de canvi de mesures d'acompanyament. Hi ha preguntes clares que és necessari conèixer. Per cert, no m'ha dit res de les reunions amb els constructors, abans destruïen el territori i ara veig que fan un formigó distint que no el destrueix tant.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. I acabat el debat de la interpel·lació... Té la paraula Sr. Vicens per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Font, el primer que he de dir és que li agraesc que no passi de mi i el que trop trist és que passi de determinats, siguin els que siguin, diputats d'aquesta cambra, perquè no crec que sigui un exemple gens, moralment ètic en aquest Parlament. Però bé, és a dir, certes expressions, la veritat, tot i que li agraesc el to, perquè aquesta vegada el to li reconec que ha estat positiu, aquestes expressions crec que sobren.

Miri, vostè em demana qüestions concretes, jo li he dit tota una sèrie de mesures concretes que ha de fer aquest govern en qüestió d'ordenació territorial i també en qüestió de creixement, de creixement, en qüestió de política territorial, perquè ja li he dit que això, com bé ha dit el diputat del Grup Socialista, és una cosa combinada entre ajuntaments, però sobretot entre acció de Consell i acció de Govern.

Les DOT, efectivament, el 2009 tenen ja un termini de revisió i ja veurem el que feim, si les revisarem o no, però crec que abans el que s'ha de fer és esperar a veure quin resultat tenim d'un dels principals reptes que tenen ara moltes illes i és que els planejaments municipals s'adaptin, efectivament, com ha dit també el Sr. Melià, al tema dels plans territorials. Per tant, haurem d'esperar a veure aquest resultat per veure amb quin sentit s'han de modificar les DOT i amb quina profunditat.

Pel que fa a l'habitatge, li torn dir, és a dir, el que ha de fer vostè, si vol més detall, perquè jo li puc dir les línies generals del Govern, però el que pot fer vostè és interpel·lar o demanar preguntes al conseller d'Habitatge i Obres Públiques qui li contestarà molt millor, jo no m'atreveixo a ficar-me en segons quins àmbits, entre d'altres coses perquè jo desconec si el Sr. Conseller o qualcú del Govern ha tengut aquestes reunions, com diu vostè, amb promotors, que m'imagín que sí perquè deuen formar part de la seva pròpia agenda normal. Però bé, això no li puc contestar.

I miri, el que pens és que quan vostè ve aquí a fer tota una sèrie de preguntes concretes, doncs crec que vostè, no faci l'esforç de donar una altra imatge del que ha estat la política territorial del Partit Popular, no faci aquest esforç; és a dir, la imatge de model depredador del territori, la imatge de ciment per tot arreu la tenen vostès, Sr. Font, i això jo no li puc canviar, són vostè que ho han de canviar amb fets concrets, això és el que han de fer. Jo el que sí li puc dir és que aquest govern el que no farà serà seguir creixent a la costa, això li puc assegurar; el que no farà ...

(Remor de veus)

Perdoni, Sr. Font, jo l'he escoltat i ..., anem a veure la mateixa educació.

No podem seguir afavorint el creixement urbanístic de segones residències en sòl rústic, és el que vostès han impulsat durant molt de temps. No podem seguir reduint o ignorant els espais naturals, fins i tot vostès els varen criminalitzar els espais naturals, i estam fent, estam traient tota una sèrie de normatives que ben bé no se sap a què responen en aquest

sentit durant l'anterior legislatura. I no podem seguir, de cap de les maneres, amb el seu model d'autopistes, és que no es pot seguir, la gent no ho vol. I això és el que li vull dir ben clar.

I sobretot, sobretot, el que no podem fer és consentir aquest urbanisme a la carta que vostès consentir durant aquests quatre anys de legislatura. El 2003 vostès varen tornar possibilitar la urbanització de l'entorn d'es Trenc de Campos; varen fer l'ampliació del Port de Ciutadella; el parc natural de Cala d'Hort i el parc natural de Llevant varen quedar reduïts al mínim. El 2004 varen permetre edificacions dins espais naturals d'Eivissa i Formentera i amb llei d'acompanyament; obren les portes a legalitzar edificacions il·legals; comencen una xarxa d'autopistes que destrossen Mallorca i Eivissa. El 2006 i el 2007 impulsen camps de golf: Son Real, Son Sardina i d'altres; van aprovar Son Baco; impulsen parcs temàtics i macrocentres a sòl rústic, etcètera. Això és tot el que han fet vostès, a part d'escàndols especulatiu, com deia el Sr. Diputat, que no em negarà que s'han produït.

I li diré més, escolti, vostè pot parlar a aquest govern si ha actuat bé o no amb Son Espases, amb Port Adriano o amb ses Fontanelles, però el que no toleraré de cap de les maneres és que pugui haver-hi el més mínim dubte que els responsables de Son Espases, del Port Adriano i de ses Fontanelles són vostès.

(Remor de veus)

Per favor, Sr. Font, un poquet d'educació. Li demanaria una poquet d'educació, ja que li ha quedat tan bé allò del to i de la tranquil·litat.

Miri, i amb això acab, jo li asseguro, Sr. Font, que hi haurà un canvi radical, aquesta paraula que els agrada tant, hi haurà un canvi radical de la filosofia de l'ordenació del territori i de la política territorial en aquest govern, això li puc assegurar. I ho començarà a veure amb la llei de mesures urgents que començarem a presentar aviat i amb tota aquesta actuació de govern que li anat dient.

El que també li puc assegurar, però, Sr. Font, és que donarem l'exemple que varen donar vostès a l'anterior Direcció General d'Ordenació del Territori.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

III. Moció RGE núm. 2610/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de coordinació de la policia local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2111/07.

I seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 2610/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la coordinació de la policia local. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. El pasado 10 de octubre en esta cámara tuvo lugar una interpelación sobre las policías locales de nuestra comunidad autónoma y del contenido de la misma se deriva esta moción para su consideración por el Parlament. Señores diputados, señoras diputadas, cuando hablamos de la policía local de las Illes Balears nos estamos refiriendo a un importante colectivo, en torno a 2.700 personas, miembros que componen dicho cuerpo de policía o auxiliar de policía local, de los cuales 676 han sido formados en los últimos cuatro años y a los que también hoy hay que añadir los 170 agentes que están actualmente en el curso de acceso a la policía.

Son las personas que tienen como principal objetivo la seguridad de todos los que vivimos aquí. Todos ellos desde los municipios en los que se prestan sus servicios y en muchas ocasiones incluso actuando en situaciones de riesgo para sus vidas. Es imprescindible que este colectivo tenga un respaldo permanente de los organismos de los que depende, de los municipios, en principio, pero sin duda también del Govern de las Illes Balears, que tiene, entre otras, la función de coordinar todas las actuaciones en materia de policías locales. Y este respaldo permanente no puede quedarse sólo en promesas y buenas intenciones o simplemente manifestando la voluntad de cambiar muchas de las actuaciones de la anterior legislatura, sólo por el hecho de cambiar, sin poner sobre la mesa ninguna propuesta que mejore la situación ahora existente. Este respaldo debe traducirse en garantizar una buena formación de nuestros agentes, una buena coordinación entre ellos y el resto de cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado, unos buenos medios materiales y sobre todo garantizar, a través del reciclaje y de la formación, una adecuada carrera profesional para todos nuestros policías.

Señores diputados, señoras diputadas, en la anterior legislatura se impulsaron una serie de importantes actuaciones inéditas en todo el Estado, con las que se garantizó, precisamente, la carrera profesional de los policías locales, un grado de formación óptimo, dotación de más y mejores medios y importante incremento del número de efectivos, pero sobre todo conseguimos elevar la autoestima que se merece la profesión de policía local, y de esta forma hacer más atractiva para todos los miembros del cuerpo y aspirantes a serlo los cuerpos de policía locales. Se aumentó la cantidad y la calidad de la formación, ampliando el cuadro de profesorado, descentralizando por primera vez la formación a todas las islas, poniendo en marcha concursos de traslados para todas las Islas Baleares; y éstas son, entre otras, muchas actuaciones positivas que ya se pusieron en marcha en la anterior legislatura.

Sin duda, todas estas iniciativas han supuesto un gran avance, aunque no cabe duda que debemos seguir mejorando si queremos contar con una buena policía local, bien estructurada, y claro que las instalaciones y los medios materiales deben mejorarse; pero no olvidemos que lo más importante son los profesionales, los integrantes que componen esta policía local. Es por ello que, como se solicita en la moción presentada, el Partido Popular insta al Govern de las Illes Balears a mantener el actual sistema de acceso al curso de

policía local y continuar convocando concursos de traslados antes de adjudicar las plazas de nuevas promociones.

Para conseguir los objetivos antes mencionados, no sólo nos fijamos en la formación de los policías, en los medios materiales de que disponían y en su infraestructura, sino que, además, posibilitamos, a través de la nueva Ley de coordinación de policías locales que los componentes de cada plantilla pudiesen optar por tener una carrera profesional dentro del cuerpo de policía local.

Como saben, se firmó un convenio con la Universidad de las Illes Balears poniendo en marcha un título propio, como es la diplomatura de seguridad y ciencias policiales, que en este curso 2007-2008 termina la primera promoción, y que en la anterior legislatura ya preveíamos ampliarlo al grado de licenciatura. Esto significa que todos los miembros de nuestra policía local podrían aspirar a cualquier plaza dentro del cuerpo sin estar limitado por sus conocimientos y sin salir de su isla de residencia. Pero no sólo es esto, también se posibilitó el bachillerato a distancia para los agentes que no disponían de él y eran menores de 25 años, y a los policías que no tenían (...) suficiente y más de 25 años se posibilitó el acceso a la Universidad para mayores de 25 años.

Es por ello que el Partido Popular insta al Govern de las Illes Balears a establecer convenios con la UIB, para elevar a licenciatura los actuales estudios de diplomatura en seguridad y ciencias policiales, y a continuar fomentando y posibilitando que aquellos policías que no teniendo la titulación necesaria puedan acceder a los estudios de bachillerato o de acceso a la Universidad para mayores de 25 años, posibiliten de esta forma su promoción dentro de su carrera profesional.

Señoras y señores diputados, es cierto, y lo he dicho antes, que lo más importante son los profesionales, los profesionales que componen nuestra policía local y su motivación, su grado de formación y su preparación, pero es evidente que para alcanzar una buena motivación se hace del todo necesario, además del estímulo, contar también con unas buenas infraestructuras y con unos adecuados medios materiales. En la anterior legislatura fuimos conscientes de ello y actuamos en consecuencia, por esto le pedimos al actual govern que continúe con la labor iniciada y que tan buenos resultados ha dado hasta la fecha.

Como ya le dije en la interpelación del pasado 10 de octubre, equipamos con 108 vehículos, coches, y 121 motos, nuevas y modernas, a nuestra policía local; invirtiendo sólo en cuatro años, aproximadamente 4 millones de euros. Asimismo, pusimos en marcha el concurso para la informatización de las policías locales, mediante una plataforma tecnológica de intercambio permanente de información y en la que se pueden unificar todos los procedimientos, los protocolos de actuación y la magnífica información en poder de cada uno de los cuerpos de policía local.

A partir del nuevo Estatuto de Autonomía, el Govern, mediante ley, tiene competencia suficiente para organizar la policía autonómica, pero no se deben olvidar nuestras policías locales. Creo que es el momento de aplicar políticas de mejora de la infraestructura de nuestra policía local, reformando y

ayudando a construir nuevos edificios que cumplan las exigencias actuales de calidad y de garantías constitucionales, tanto para los ciudadanos que van a usar las dependencias de policía como para los ciudadanos detenidos. Es por ello que el Partido Popular insta al Govern de las Illes Balears a continuar desarrollando políticas que mejoren la dotación de infraestructuras, también en lo que se refiere a edificios como medios materiales, (...) a los cuerpos de policías locales, para mejorar de esta forma el desarrollo de las actuaciones y obtener los resultados que todos deseamos en beneficio de una mejor seguridad pública.

Esto creo que es importante alcanzar un consenso con todos los grupos parlamentarios, creo que es importante que tengamos en cuenta, señoras y señores diputados, que este cuerpo de policía es vital para la seguridad de nuestras islas. No tenemos los índices de seguridad mejores de España, tenemos los peores, y creo que para ello es preciso que a través de la policía local, y fomentando su mejora en medios y materiales, podamos conseguir unas mejores actuaciones.

Muchas gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Per fixar posicions tenen la paraula, pel Grup Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats. Sr. Rodríguez, la Llei de la policia local és una llei que a grans trets resulta del tot homologable, vull dir, és comparable a altres lleis que hi ha d'aquest tipus a altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol, per tant diríem que es troba dins els límits d'allò que és la manera d'articular una policia local. Ara bé, la majoria de les qüestions que es presenten en aquesta moció que vostè ha presentat per part del Partit Popular, pensam que ja es troben dins la Llei de policia local, de manera que només es tracta, pens, d'una espècie d'exercici de repetició de qüestions que ja són tengudes i que el Govern ja té en compte.

De tota manera consideram que l'accés a la condició de policia local crea tota una sèrie de problemes; aquest actual sistema fomenta pensam la inestabilitat de la policia local i per tant vostè sap que necessitam plantilles estables, per tal de poder donar resposta a les necessitats que en matèria de policia local té plantejada la nostra societat. No podem, per tant, permetre'ns el luxe de comptar amb plantilles més inestables del que ja tenim actualment. Pensam també que aquestes noves mesures que permetran aquesta estabilitat local són les que portarà a terme ja la Comissió de Coordinació de la Policia Local, allà on es trobaran afectades i representades totes les parts en qüestió. Per tant, aquesta comissió de coordinació és la que ha de decidir quines mesures s'han de prendre, quin és el millor sistema per tal d'estabilitzar les plantilles de la policia local.

Per aquesta raó, Sr. Rodríguez, no podem acceptar aquest primer punt de la seva moció.

Quant al segon punt, l'hauríem de desglossar en dues parts: la primera té un entrebanc fonamental, és que és difícil potenciar estudis, és difícil potenciar llicenciatures avui en dia sense tenir en compte l'espai universitari europeu, ho sabem. Sabem que l'Estat espanyol encara es troba molt endarrerit en la implementació del procés de Bolònia; sap molt bé que la majoria de les universitats que formen la xarxa Lluís Vives són possiblement de les poques que, diríem, han fet els deures en aquest procés de Bolònia. Per tant, sense adequar-se a aquest procés, el que podria passar seria que si ens dedicàssim a potenciar i a fomentar titulacions que després no serien reconegudes a nivell europeu crearíem un perjudici a aquesta gent. Per tant, tocaria a partir de després del 2010 fer marxa enrera, i no crec que ens ho puguem permetre.

Per tant, estic d'acord amb vostè que és cert que la policia local avui en dia ha de rebre una formació adequada, cada dia és més complexa aquesta formació, i que dins la vida professional d'aquesta policia local s'han d'adaptar tota una sèrie de necessitats d'aquesta societat que vivim en aquestes illes tan canviant i tan complexa. Però, ara bé, no podem crear marcs de formació que no s'adiguin amb els que, de manera més àmplia, seran el punt de referència per al nostre entorn universitari. Per tant, s'haurà de cercar, efectivament, i té raó, la manera de donar sortida a la formació de les nostres policies locals, però dins l'ordre que pertoca i dins el marc pertinent. I aquests, senyores i senyors del PP, es deriva del procés de Bolònia.

La segona part d'aquesta segona moció m'ha presentat un petit problema i és que no té verb principal, són un conjunt d'oracions subordinades i que, per tant, intueix que fa referència a les possibilitats de formació dels membres de la policia local, i ja és de sentit comú que el Govern farà tot el possible perquè aquestes possibilitats es converteixin en realitats.

Quant al tercer punt de la moció, és lògic que es doni suport a qualsevol pla coherent d'ajuda a les administracions locals, tant pel que fa a la millora de les infraestructures, òbviament, com pel que fa referència a la seva dotació tecnològica. Entenem, per tant, que no fa falta instar el Govern a quelcom que ja es du a terme des de la conselleria i que es troba de ple dins el que són les seves funcions i les seves pròpies intencions. Per tant, seria una redundància del tot supèrflua.

Per tant, en uns casos, per aquesta imprecisió, en d'altres per aquesta contradicció en processos més amplis, com seria el procés de Bolònia, i en aquest últim cas, per redundància en allò que ja fa el Govern i la Conselleria d'Interior, aquesta diputada proposa el vot contrari a aquestes mocions presentades pel Partit Popular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mari. Pel Grup Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Coincidim amb la proposició i sobretot amb l'explicació de la proposició no de llei en la importància del col·lectiu de la policia local a les Illes Balears. És cert que des del col·lectiu de la policia de les Illes Balears s'està prestant una funció vital, molt rellevant per a la vida ciutadana i per a la vida diària dels nostres veïnats i dels nostres conciutadans. Ara bé, també varem explicar quan es va presentar la interpel·lació que la seguretat és sobretot una funció que no hauria de cobrir la policia local, que haurien de cobrir altres cossos de seguretat. I aquest és un problema que evidentment la proposició o la moció, perdó, no toca, no en parla, però que, si parlem de seguretat, ens hi hem de referir, perquè és ver que l'escassetat d'agents i l'escassetat de funcionaris dels cossos de seguretat de l'Estat provoca que la policia local es vegi obligada a assumir funcions i tasques que no li corresponen.

I en aquest sentit, des del Grup Parlamentari Unió Mallorca, consideram important la nostra reclamació que la policia autonòmica, d'aquest nou cos de la policia autonòmica, el qual permet construir l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears aprovat fa relativament poc temps, aquest cos, dic, sigui un cos integral; és a dir, assumeixi funcions importants de policia total en el territori de les Illes Balears, perquè serà d'aquesta manera com realment garantirem la seguretat dels ciutadans de les Illes Balears.

També ja varem manifestar en el moment de la interpel·lació que evidentment la legislatura passada es varen fer moltes coses en aquesta matèria de coordinació de la policia local, és evident que es va produir un suport de mitjans materials i una aposta per la formació de la policia local - coincidim, i no ens sap gens de greu reconèixer aquesta feina que es va desenvolupar a la legislatura passada -, però és evident que no podem donar suport a aquesta moció i no n'hi podem per les raons que ha expressat la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula. Consideram que la policia local dels diferents ajuntaments necessita estabilitat a les seves plantilles; hi ha problemes per cobrir les places i molta competència entre diversos ajuntaments que es lleven el diferents agents de la policia local entre ells per aquesta escassetat de places.

Precisament, per això, i pel tema de l'espai universitari europeu i perquè avui en dia ja parlar de diplomatures i de llicenciatures en lloc de titulacions de grau no tendria molt de sentit, per aquestes raons, i perquè evidentment el tercer punt de la moció ja el fa la conselleria i el departament corresponent, per aquestes raons, dic, el vot d'Unió Mallorca serà desfavorable a la moció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel BLOC PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També per part del nostre grup, en primer lloc, evidentment contestarem la proposició amb els

nostres arguments; pensam que sí que s'ha de contestar a tots els intervinents en aquesta cambra, crec que és el raonable i no en cap cas dejectar-los. Hem coincidit, i crec que els arguments ja els apuntarem a l'altra intervenció, que el gran debat en aquesta cambra ha de ser la policia autonòmica, fins i tot el gran debat de la policia local ha de ser com s'incardina i com quedarà de qualque manera relacionada amb la policia local, però també és cert i és positiu que hi hagi un debat específic sobre policia local, perquè al cap i a la fi parlem del 50% dels operatius dels cossos de seguretat de les Illes Balears i és en el que tenim més competències en aquest moment. Per tant, ens sembla positiu reflexionar-hi.

Tanmateix, crèiem que de la intervenció de la interpel·lació havia quedat clar que tots teníem una vocació de treballar en la mateixa línia de suport, tret del Partit Popular que en dubtava que el Govern el tendria, va dir frases del tipus que s'estaven fent moltíssimes coses malament, que no s'anava en absolut per bon camí, i en aquest context un vot favorable al tercer punt, en el qual es diu una cosa amb la qual crec que, en general, s'hi podria estar d'acord, que és donar dotacions a la policia local, si es contextua amb els retrets que es feien en el debat de la interpel·lació es podria apuntar cap a una rectificació del Govern respecte, o fins i tot un retret al Govern respecte del que fa en aquest moment, i creim que aquesta és una interpretació que no podríem acceptar. Per tant aquest context de dubte respecte d'aquesta feina, la qual nosaltres sí que creim que es fa, no permet que li donem suport.

Sobre els convenis amb la Universitat del punt segon, ja s'ha apuntat quins són els elements; crec que és bo que hi hagi titulacions de caràcter reglat, per tant això ho compartim, crec que és bo que es mantinguin aquests convenis amb la Universitat de les Illes Balears, però la precisió sobre quin ha de ser el rang i la nomenclatura que s'utilitzi, la paraula llicenciatura ens hi remet -per cert, es parla ara d'una diplomatura quan es tracta d'un graduat, no té en aquest moment, tot i tenir l'equivalència, no és estrictament una diplomatura-, i per tant fixar-ho estrictament en els termes que ho fa la moció no ens sembla adequat.

El punt amb el qual segurament més discrepam és el sistema d'accés. En el primer punt, de qualque manera, malgrat no entra en tot el procés d'accés, dóna per bo el que es du a terme en aquests moments i de qualque manera es donen garanties que es mantengui. Nosaltres pensam que s'ha de canviar el sistema d'accés a la funció pública i en realitat a l'accés a formar part dels cossos de la policia local. Això va més enllà, per ventura, de la fase que apunta la moció, perquè la fase pràcticament es refereix al moment de l'escola; nosaltres el que pensam és que en aquest moment hi ha massa seqüències on s'exigeix a l'aspirant exàmens i un sistema selectiu continu que mai pareix que quedi absolutament homologat. Hi ha l'accés a l'escola, el qual és molt positiu, molt necessari, el nivell que calgui; s'han d'aprovar els cursos, també raonable, però després es quan venen llavors ja les proves d'accés dins cada ajuntament, moltes vegades per a llocs interins, moltes vegades després continuen d'altres tipus de proves i al final hi ha tota una sèrie d'exàmens que no acaben de donar estabilitat i seguretat a un cos de policia.

La policia ha d'estar preparada, ha de mostrar i ha d'haver acreditat la seva preparació, tant de continguts com de preparació física i psicològica, la que escaigui, però tampoc no importa que ho passi a cadascun dels filtres. És ver que això passa per una gran coordinació amb l'autèntic competent, que és l'administració local, hi ha d'haver una entesa cordial i que tothom vegi la conveniència que la coordinació de policia local arribi fins on calgui, però nosaltres pensam que és bo que hi hagi un sistema que garanteixi més l'estabilitat. La fórmula no la voldrem tampoc expressar avui, crec que ha de sortir, ja dic, de la pròpia administració local que així ho vegi, de l'escola i de la conselleria, i que, en conjunt, tots la trobem i sigui encertada per tothom.

En qualsevol cas, per aquests motius, tot i que donam suport i la filosofia pareix que és d'apuntar i d'ajudar la policia local, la seva concreció en aquesta moció no ens pareix encertada i per tant no li donarem suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. És una qüestió el que avui ens du a parlar de la coordinació de les policies locals que tots els grups coincidirem que és necessari fomentar mesures polítiques quant a coordinació de policies locals. Els últims anys totes les comunitats autònomes han aprovat mesures en aquest sentit: lleis de coordinació de policies locals, convenis amb l'administració de l'Estat, en definitiva, cercant espais i concretament també a les Illes Balears, cercant espais de coordinació. Aquesta qüestió ve plantejada fonamentalment per dos motius: a les Illes Balears, però també a l'Estat espanyol, ens trobam amb un sistema i amb un marc policial on fonamentalment es treballa amb tres cossos policials, dels quals un està profundament fragmentat territorialment, com són les policies locals, si tenguéssim en consideració que dins l'àmbit de la Unió Europea el model és de dos cossos policials i no fragmentats. Per tant, hi ha un debat pendent, però que, evidentment, probablement se m'escapi del marc d'aquesta cambra. Hi ha una segona qüestió, Sr. Rodríguez, que probablement també tots hi estarem d'acord: les Illes Balears, per les seves característiques territorials, són quatre illes i municipis petits, amb algunes excepcions; probablement tenim uns municipis on les policies, si no és a base de coordinació, no poden respondre amb caràcters d'eficiència òptims, com tots desitjaríem.

Aquestes dues qüestions anteriorment plantejades són les que ens animen a tots a plantejar polítiques realment de coordinació, coordinació no només de policies locals sinó coordinació -perdoni la redundància- de les policies locals que hi ha, però també buscant un sistema de coordinació amb les forces de seguretat de l'Estat. Perquè serà només amb mecanismes de coordinació, que després definirem quins poden ser, que probablement donarem una resposta a un dels valors que la societat, que els ciutadans de les nostres illes demanen:

major grau de seguretat per a la nostra ciutadania, concepte en què tots -n'estic convençut- estam d'acord.

Probablement aquests punts i mesures que hauríem d'analitzar de coordinació de policies locals passarien per diferents plantejaments: un, coordinació en models de formació i unificació de criteris; coordinació en telemàtica i informàtica; compartir espais comuns de coordinació d'agents i actors policials. Aquestes són les mesures que probablement contribuirien en aquestes illes perquè la seguretat milloràs d'una forma substancial a la nostra comunitat. Per tant estam convençuts que a la compareixença que va plantejar la consellera dies passats, setmanes passades, ja va dar pistes, utilitzant una mica allò esmentat a l'anterior..., però crec que va explicar bastant per on havien d'anar les posicions de coordinació quant a policies..., quant a coordinació de policia local i també quant a coordinació amb altres policies, concretament Policia Nacional i Guàrdia Civil.

Per tant crec que hem d'animar, tots els grups, perquè el Govern faci iniciatives tendents a buscar aquest espai comú en què altres comunitats autònomes dins l'àmbit de l'Estat espanyol ja ens duen avantatge; probablement diria un portaveu de l'oposició: "Vostès ara tenen una oportunitat única"; jo ho diré sense..., com diria ni amb la doble intenció, però crec que estam en un moment i hauríem d'aprofitar la serenor política perquè aconseguíssim que la comunitat autònoma tengués molta més participació amb les altres forces de seguretat que són d'una altra administració, i concretament de l'Administració central.

Ja vull anar acabant i els contaré que sobre els punts que vostè ha plantejat, de l'1, el 2 i el 3, una mica em remet també a les afirmacions que han fet els portaveus que abans a mi m'han precedit. Per tant des del Grup Socialista volem animar el Govern de les Illes Balears, a la consellera d'Interior, que canalitzi les polítiques de coordinació que tots estam convençuts que s'han de realitzar, amb els termes plantejats i amb els que, per iniciativa pròpia i per la pròpia dinàmica, es vegin.

Sí que també vull apuntar que probablement darrere d'un debat i d'una interpel·lació de coordinació de policies locals, ens trobam amb una moció que no té massa a veure -i ho dic amb tot el bon to que ho sé dir-, és a dir, que realment respongui al debat que en el seu moment es va tenir.

Només faré un afegit, i demanariem que l'ajuda que tots estam d'acord que s'ha de realitzar als municipis sigui una ajuda en funció de criteris objectius quant a criteris turístics, de població, i que no es faci allò que em tem que algunes vegades s'ha practicat: donar més als meus i oblidar-se dels altres; és una mala pràctica, però estic convençut que vostè, consellera, atindrà uns criteris que responguin a ajuts als municipis sense tenir en consideració algunes pràctiques que en algun moment hi ha hagut. Jo no seré qui dirà que l'anterior govern o l'altre tot ho hagués fet malament, crec que seria l'expressió d'un neci parlamentari, i per tant jo també voldria convidar el Sr. Rodríguez que se n'oblidi, que sí que va fer coses ben fetes, segur que les va fer, però aquí el debat és la gestió o les qüestions que ha de fer un nou govern. Per tant les mesures que s'haguessin fet correctament en conceptes de formació o de

convenis, no es preocupi, que estic convençut que estam davant d'un govern cabdal, coherent, i d'una consellera que respon a aquests criteris que jo he expressat. Per tant segur que allò que estigui ben fet no es llevarà o, dit d'una altra manera, que el concepte polític, si es veu que respon a unes polítiques que van com defensa la consellera, així es mantendran.

Jo li ho dic per mor que és una mala pràctica mirar sempre enrere; jo crec que és millor que mirem endavant i pels motius que he expressat, però sense apujar el to ni parlar *del primo* ni res, he volgut pujar a aquesta tribuna per explicar-li per què votarem que no.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Doncs el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Mire, Sr. Costa, yo le acepto el tono y le anuncio que para muchas de las cosas que usted ha anunciado en su intervención tendrá el Grupo Parlamentario Socialista al Grupo Popular con él. Apoyaremos (...) que usted ha dicho aquí hace un momento en su intervención y lógicamente buscaremos el *Diario de Sesiones* para que vea usted cómo ha sido esta intervención, que ha sido muy positiva.

Agradezco a todos los grupos de la Cámara su intervención y el tono, pero veo que está decidido ya esto desde antes de empezar: "Vamos a decir que no por esto, por esto, por esto..."; yo lo entiendo, que hay un bloque de 30 y otro bloque de 28 y 29. Pues bien, mire usted, yo lo acepto porque soy un demócrata y creo que esto es positivo.

Pero lo que no quiero son malas prácticas. Mire, Bolonia no tiene que ver nada con que la diplomatura de seguridad pública se eleve a licenciatura; está previsto ya; cuando se subscribió el convenio estaba previsto que la diplomatura fuese licenciatura, porque hay unos rangos de policía local que han de ser licenciados, no diplomados. Por lo tanto nada de Bolonia, así es que los que tenían temor a votar este punto porque era un enfrentamiento con Bolonia lo pueden quitar. Y si quieren podemos añadir una enmienda *in voce* que diga "si lo permite Bolonia". Yo por mí esto, por lo tanto aquél que tenga reparos ya está.

Segundo punto. Aquí hay alcaldes y concejales, y saben muy bien que la función pública..., y funcionarios; saben muy bien que la función pública tiene un acceso a la función pública. Saben muy bien que lo que tienen que hacer los municipios, los consells, los *governos*, es convocar cada año las plazas que tengan vacantes y dotadas, y no hacer interinos sino convocarlas cada año. Yo de conseller lo he hecho; este gobierno, por la información que dio en su comparecencia ante el Parlamento, ya ha dicho que este año no lo hará. Bueno, esperemos que el año que viene lo haga, porque si no será un retroceso. Pero los municipios, si quieren plantillas estables, (...). Ahora hay policías suficientes, no hay vacantes ahora en

policía, y si hay vacantes hay muy pocas. Cuando termine esta promoción que está ahora en curso no habrá vacantes, excepto posiblemente en las islas de Menorca, Ibiza y Formentera, que tienen una problemática especial, que habrá que estudiarla y que lógicamente nosotros habíamos puesto mecanismos ya para corregir y se ha corregido. Pero la mayoría de municipios tienen..., pueden convocar las plazas.

Y por último, miren, yo si he hecho esta moción derivada de la interpelación es por las líneas que apuntó el Govern en su comparecencia en este parlamento, tanto cuando lo hizo en comisión como cuando lo hizo en la interpelación, y es que dijo que iba a modificar el acceso al curso de policías. La conselleria tiene actualmente un instrumento que no existía antes, que es el Registro de policía, y de ese registro se derivan las necesidades de policía que tendrá en los próximos años cada municipio: los que se jubilan, los que se (...) su actividad, las vacantes que hay. Por lo tanto es el Govern el que sabe las plazas, no los municipios; los municipios también las saben, pero a veces no lo dicen, pero el Govern ya lo sabe, es obligatorio que tenga este registro; es el Govern el que puede convocar este acceso, y los policías solamente se examinan como siempre: un curso de acceso a la función pública, que lo hace la escuela por encomienda de todos los municipios; mire si es malo el sistema que todos los municipios de Baleares, sin discriminación de color, han hecho encomienda de gestión a la escuela para que haga esta oposición, porque para cada municipio una oposición los que han sido concejales saben muy bien lo que representa: son plazos larguísimos y muy complicados. Y después cada municipio hace el concurso, quiero decir que elige entre los que tienen en el *borsí* con sus condiciones que pone en él. Sólo se examinan una vez, hacen el curso una vez y aprueban, y una vez que están aprobados pueden elegir el municipio que ha convocado las plazas, pero para ello tienen que ser los municipios que convoquen las plazas, no la conselleria.

Por lo tanto, señoras y señores diputados, yo os hablo aquí ahora de un cuerpo muy importante. Baleares no es el mejor sitio de seguridad de España, lo dice el Ministerio del Interior; tenemos el número 1 del ranking de España; en el año 2006 por cada 1.000 habitantes teníamos 78,8 actos criminales. De estos 78,8 actos criminales, en Baleares sólo se aclaraba el 25,8% y (...) el resto; y se detenían en Baleares solamente a 110 personas de cada 1.000 delitos.

Por lo tanto, señoras y señores, creo que (...) algo importante en este caso. Estoy seguro que cuando venga la ley de policía autonómica podremos hacer mucho, pero también podemos hacer ahora, mejorando el sistema que haya e introduciendo los mecanismos de mejora que sean pertinentes, pero por supuesto no volver a situaciones anteriores que por la experiencia vivida nunca han dado un buen resultado.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez.

(Petit aldarull a la sala)

Procedirem a la votació. Passam a votar.

Passam a votar.

Sí, 29; no, 30; cap abstenció. Queda, doncs, rebutjada la moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1972/07, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a inversions ferroviàries.

I passam al següent punt de l'ordre del dia. És la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a inversions ferroviàries. Per defensar-la té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les Illes Balears són la regió de la Unió Europea amb més cotxes per habitant. Hi ha una saturació evident del transport privat, mentre que la xarxa de transport públic és totalment insuficient. La inexistència d'una xarxa pública de transport i la manca de models racionals de distribució de la població i de serveis, que s'estén cada cop més en una trama difusa per tot el territori, especialment amb l'ocupació residencial de sòl rústic, provoquen que el transport motoritzat privat sigui molt el mitjà de desplaçament més utilitzat.

Aquest model provoca la perversió d'haver de donar sortida a la demanda de més i més infraestructures amb desdoblament de les existents o amb la creació de noves trames, cinturons i autopistes, que ocupen i transformen irremissiblement el nostre territori. El model de prioritat per al transport privat té un altíssim cost en termes de consum de territori, de destrucció paisatgística, de consum energètic, de contaminació acústica i de sinistralitat, amb els costos econòmics i socials que tot això du. És per això que consideram des del Grup del BLOC i PSM-Verds que la inversió en transport públic s'hauria d'incrementar notablement fins a ser superior a la inversió en carreteres.

El total de la inversió prevista en el Pla director sectorial de transport terrestre és aproximadament de 1.386 milions d'euros. Aquesta inversió inclou la construcció aproximada de 218 nous quilòmetres de xarxa de ferrocarril, i el termini per a la realització d'aquestes obres estava previst en vuit anys, del 2005 al 2012. El problema compareix des del moment que els anys 2005, 2006 i 2007 aquesta previsió pressupostària no s'ha aplicat, de manera que s'arrossega un dèficit d'inversions ferroviàries més que notable que s'ha d'imputar com a manca de previsió de l'anterior govern, que no va invertir res durant aquests anys.

Actualment sabem que el Govern, a través de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori, per a aquesta legislatura té previst dur a terme l'ampliació de la xarxa ferroviària amb la prolongació del tren de Sa Pobla cap a Alcúdia, i del tren de Manacor cap a Artà, i en estudi fins i tot poder arribar a Cala Rajada. També s'ha anunciat de manera més immediata dur a terme el projecte de desdoblament de via entre Inca i s'Enllaç, que permetrà suprimir l'actual coll de botella i permetrà també una major facilitat de les operacions i també un objectiu molt

important, que és millorar les freqüències actuals del tren d'Inca. De la mateixa manera també s'ha anunciat que s'estan estudiant actuacions tramviàries a la Badia de Palma en el mateix sentit que apunta el Pla director sectorial de transports, en principi prioritzant línies cap a S'Arenal i l'aeroport, tot i que aquest tema encara està en un estat molt embrionari. Tots coincidim, evidentment, que la importància d'un bon transport públic fins a l'aeroport és bàsica tant per a la ciutat de Palma com per a l'illa de Mallorca i de cara al turisme.

Per altra banda també cal recordar que el Parlament de les Illes Balears va aprovar dia 17 de març del 2004 una moció del PSM en què s'instava el Govern central a invertir 816 milions a la xarxa ferroviària de Mallorca, un 2% del pressupost total d'aquest pla. És evident que aquest 2% es correspon aproximadament amb la població que nosaltres tenim i per tant és la inversió que calculam que l'Estat hauria de dur a terme aquí, i així aquesta cambrà ho va manifestar, insisteix, l'any 2004. De fet l'articulat de la Llei 30/1998, de règim especial de les Illes Balears, preveu que el Govern espanyol col·laborarà amb el Govern de les Illes Balears en la potenciació del transport ferroviari a les Illes Balears. De fet la nostra comunitat autònoma sempre ha quedat exclosa de qualsevol tipus d'inversió en tema ferroviari. Així les inversions previstes en transport ferroviari en els pressuposts estatals per a enguany, per al 2007, són de 5.625 milions d'euros, quantitat que suposa un inversió aproximada de 139 euros per habitant; aplicat a les Illes Balears suposaria que hauríem de tenir una inversió de 138,9 milions d'euros només per al 2007. Encara més: la inversió total a la xarxa ferroviària a l'actual legislatura per part de l'Estat ha estat de 15.819 milions d'euros; això suposaria una inversió a Balears de 390 milions d'euros en quatre anys, en aquests quatre anys d'aquesta legislatura. Evidentment no hem rebut ni un sol euro de tot això; hi havia una petita partida en els pressuposts d'enguany, que per cert ha estat la primera partida que s'ha pressupostat mai en matèria de xarxa ferroviària per dur a terme estudis en aquest sentit.

De fet la setmana passada el president del Govern central, a la seva visita a les Illes Balears, es va comprometre a dur a terme inversions ferroviàries i també de transport públic en general a les Illes Balears. Aquesta és una molt bona notícia, però ara falta la concreció d'aquestes inversions tan necessàries per tal que es duguin a terme d'una vegada per totes.

Per tot això, amb aquesta proposició que presentem avui el Grup del BLOC i PSM-Verds, instam el Govern de les Illes Balears a dur a terme totes les previsions que he esmentat en el Pla director sectorial terrestre en matèria ferroviària, així com també instam el Ministeri de Foment a signar un conveni ferroviari amb el Govern per tal de pal·liar el dèficit històric d'inversions estatals a les Illes Balears. Creim que un bon transport públic, modern, eficaç i eficient, és absolutament necessari, i que evidentment la xarxa ferroviària significarà aquest concepte modern, com deia, tan necessari a les Illes Balears per tal de poder avançar des d'aquest punt de vista i arribar als nivells europeus, cosa que en aquests moments no hi som. Amb l'aturada que va significar la passada legislatura en aquesta matèria evidentment ara s'ha de recuperar tot el temps perdut, i en aquest sentit, per tant, va aquesta proposició que presentem avui.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputades i diputats. Sr. Barceló, nosaltres no podem deslligar aquesta intervenció de la que hem fet fa una estona quan interpel·làvem el conseller sobre política territorial, i és que com ja hem dit territori i mobilitat van estretament lligats.

Vostè parla a la seva exposició de motius del dèficit de transport públic, i des del nostre punt de vista això és fonamentalment el resultat d'una manca de voluntat política derivada de la defensa d'un altre model de mobilitat i de territori per part del Partit Popular. El govern del Partit Popular va aprovar el Pla director sectorial de transport terrestre, que incloïa un apartat dedicat a inversions ferroviàries però sense assegurar les garanties financeres que feien possibles el seu desenvolupament i sense preocupar-se, per tant, de la seva implementació. La prioritat pressupostària dels governs del Partit Popular a les passades legislatures, i de manera clamorosa a la darrera, ha passat per la inversió multimilionària en autovies i l'oblit del sistema del transport col·lectiu.

Sr. Barceló, en aquest moment nosaltres pensam que la conjuntura no pot ser més favorable per als objectius de la seva proposició no de llei que, sàpiga, la feim nostra. Quins elements ens permeten fer aquesta observació, que realment pensam que hi ha una bona conjuntura? Anirem d'allò més general a allò més concret. Quatre observacions. En primer lloc existeix, i vostè ho ha dit, l'obligació legal d'inversions per a la potenciació del transport ferroviari per part de l'Estat recollida a l'article 10 del règim especial de Balears. En segon lloc, el Pla director sectorial de transport terrestre planteja un càlcul, i vostè ho ha esmentat, financer de les inversions necessàries del Pla de transport ferroviari, així com la periodització de les obres. Ara bé, fins aquí, aquests dos punts, podríem dir que no hi ha res de nou, això ja ho teníem la passada legislatura; què és el que tenim de nou? Doncs passem als dos punts següents.

En tercer lloc: els partits que donam suport a aquest govern hem signat un acord programàtic que recull el propòsit d'impulsar el transport públic col·lectiu en general, i el ferrocarril i el tramvia en particular. De fet s'expressa -i així ho ha fet públic també el Sr. Vicens en declaracions a les premsa- la intenció de dur a terme, i vostè també ho ha repetit fa un moment, la intenció de dur a terme l'ampliació de la xarxa ferroviària amb la prolongació del tren de Sa Pobla cap a Alcúdia i el de Manacor cap a Artà, a ser possible arribant a Cala Rajada; així mateix es contemplen actuacions del tramvia a la Badia de Palma, prioritzant, com vostè ha comentat, les línies cap a S'Arenal i l'aeroport. En conseqüència la voluntat política ara sí que hi és, la que no hi havia abans ara sí que hi és.

Passam, per tant, al quart punt. Nosaltres pensam que no s'ha de ser innocent i que la voluntat política sense finançament és realment no-res. En aquest sentit tenim el compromís d'aquest govern, mitjançant el seu president, el Sr. Antich, d'aconseguir que aquesta inversió de l'Estat es faci realitat mitjançant un conveni, i ens consta, perquè s'ha fet públic, que hi ha negociacions entre les conselleries d'Economia i de Mobilitat i el Govern central, i de fet la setmana passada, amb la visita del president del Govern central, també se'n va tornar a parlar.

En conseqüència tenim obligació legal del REB, planificació de la Conselleria d'Ordenació del Territori i Mobilitat, voluntat política del Govern i compromís de finançament per part de l'Estat. Amb aquests quatre elements no es podria entendre que aquesta legislatura no arribi a ser la legislatura del ferrocarril i del tramvia.

Per concloure voldríem aprofitar l'avinentsa de parlar d'aquest tema per plantejar una inquietud que nosaltres ja hem expressat en algunes comissions i que volem tornar a expressar en aquest plenari. Nosaltres pensam des d'Eivissa que aquesta aposta decidida pel tramvia i el ferrocarril a Mallorca, que, insisteixo, la fem nostra, ha d'anar acompanyada també d'un compromís polític i financer amb les altres formes de transport col·lectiu a les altres illes, és a dir, a Eivissa, a Menorca, a Formentera..., i no me'n queda cap més, Eivissa, Formentera i Menorca. Només així, és a dir, si aconseguim un bon transport ferroviari i de tramvia aquí a Mallorca i altres formes de transport col·lectiu a les altres illes, només així, dic, podrem dir que aquesta serà no ja només la legislatura del ferrocarril, sinó la legislatura del transport públic col·lectiu enfront, i creiem que això és molt important, de la passada legislatura de l'asfalt i de les autovies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Per part d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, el transport públic a les Illes Balears sempre ha estat, jo diria històricament, deficient; mai no hi ha hagut a les nostres illes una xarxa ferroviària a l'alçada que es mereixen els nostres ciutadans i a més diria a l'alçada o comparable a la resta de sectors del nostre territori o de la nostra economia, jo diria que plenament integrada dins la resta d'economies semblants de la Unió Europea.

També és cert que el Pla de transports, està d'alta des del 2005, no inclou Balears. Una vegada més, ens trobam amb una falta d'equitat o una certa injustícia per part del Govern central, el qual exclou una comunitat autònoma i una insolidaritat més a què, desgraciadament, ens té acostumats quant a vols, no fa molt parlàvem aquí de vols aeris, hem parlat d'insularitat i és un etcètera que moltes vegades ens trobam amb la mateixa pedra. No és normal que un pla de transports estatal no inclogui Balears; no és normal que quan es fan inversions molt potents

econòmicament a nivell de trens d'alta velocitat, AVE, fòrums, expos, etcètera, i es destinen cents de milions d'euros al tema de transports col·lectiu, una vegada més, a Balears, no només no ens arriba, sinó que no se'n inclou. Crec que és una de les coses que hauríem de demanar que a aquests nivells es comenci a pensar que la solidaritat territorial és un camí d'anada, però també convé que sigui de tornada, perquè si no el flux sempre és cap al mateix lloc o cap al mateix territori.

Sí que és cert que el règim especial, això sí, i s'ha quedat en això, en paraules, la Llei del tren del 1998 fa i assenyala l'obligació de col·laborar en termes de transport ferroviari. Això és cert, també és cert que s'ha quedat de moment en un anunciat. Per tant, creim, des del Grup d'Unió Mallorquina, que ara és el moment de donar un impuls a aquesta xarxa ferroviària, d'acord, una vegada més, amb les necessitats dels usuaris i acabar per fi amb aquestes mancances de transport públic a la nostra comunitat autònoma. Ha de ser sens dubte una de les prioritats d'aquest govern i d'aquesta cambra i els puc assegurar que també ho és d'Unió Mallorquina.

Això sí, i ho deim cada vegada, que les inversions en transport públic són perfectament complementàries amb les inversions, amb la xarxa de carreteres, amb el conveni de carreteres i amb el transport privat, perquè igualment que les xarxes i les inversions en transport públic, sobretot, ferroviàries, a nivell europeu anam encara bastant endarrera, també és cert que fins fa molt poc, concretament a Mallorca, també en xarxa de carreteres anàvem molt endarrera. Per tant, perfectament compatible, perfectament complementari a tenir aquests dos tipus d'inversions.

Tenim ara aquesta oportunitat, s'ha parlat per part del proponent de la proposició no de llei, tenim aquesta oportunitat de firmar aquest conveni d'inversions amb el ministeri, amb el Govern central, i poder avançar en el que ja preveia el pla director, de potenciar aquest transport col·lectiu. I així podríem acabar amb aquest dèficit històric; ja no és que féssim una gran passa endavant, simplement ens posaríem al dia d'una sèrie d'inversions que ens havien de venir ja a l'any 2005, perquè el pla director és de l'any 2005. Aquestes inversions, s'ha dit aquí per part del Govern que vendran amb la signatura, ens permetran prorrogar les inversions a sa Pobla cap Alcúdia, Manacor cap Artà, desdoblar la via Inca i enllaç, construir les línies de tramvia a la badia de Palma i cap a s'Arenal i a l'aeroport. Vull insistir aquí que no conec cap país europeu que tenguí un aeroport de la nostra categoria, dels nostres vols, cap que no tenguí un transport col·lectiu de l'aeroport a la ciutat, cap, directe, no en conec cap, i per tant és una de les assignatures que tenim pendants.

Segons aquest pla director sectorial el qual nosaltres veim perfectament positiu, en el seu punt número 3 ja es preveien, s'ha dit aquí, 1.300, aproximadament, milions d'euros, els quals si els hem d'actualitzar -i nosaltres, el Grup d'Unió Mallorquina creim que sí que s'han d'actualitzar- ens anam a prop de 2.000 milions d'euros, que es distribuïa des del 2005 al 2012. Per tant, si ja som a l'any que som, dissortadament, hem de dir que el 2005, 2006 i ja acabam quasi el 2007 aquestes previsions en matèria ferroviària no han estat possibles, no s'han duit a terme, o sigui, duim un retard, per entendre-nos tots, de tres anys. Per tant, més urgent és aquesta

firma del conveni de col·laboració, insistesc, no per fer una gran passa, no per fer cap miracle inversors, sinó per fer aquestes inversions que durant aquests anys 2005, 2006, 2007 no han estat possibles. Volem que aquest nivell de serveis de qualitat que sigui, com es deia aquí pel proponent, res més que el que hi ha a qualsevol país europeu modern.

Per aquests motius, per la feina que fa el Govern i el conseller per acabar aquest greuge a les nostres illes, a les converses que tenen amb el Govern central, que, també insistim, seria bo concretar i quantificar el més aviat, es votarà que sí i suportar la proposició no de llei perquè el Govern fa la tasca que ha de fer i desitjam i tindrà el suport de tot el Grup Unió Mallorca per quantificar i concretar el més aviat les quantitats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Pas a explicar a continuació la posició del Grup Parlamentari Socialista davant la proposició no de llei que presenta el BLOC per Mallorca i PSM-Verds. I abans d'entrar en matèria permetin-me que faci una referència a una circumstància personal, el fet que qui els parla en aquests moments des de la tribuna és també el secretari general de les Joventuts Socialistes.

Passant ja al tema que ens ocupa avui vull destacar en primer lloc que la proposició no de llei sobre inversions ferroviàries rebrà el total suport del Grup Parlamentari Socialista, com no pot ser d'altra manera, ja que ens referim a un dels compromisos fonamentals del nou govern, un dels principals eixos de treball d'aquest govern per a la legislatura. El transport públic, com a alternativa al transport privat, ha estat defensat històricament pel Partit Socialista, l'exemple més clar el tenim a la gestió del que fou conseller d'Obres Públiques, l'amic Francesc Quetglas, va fer possible l'obra ferroviària més important dels darrers trenta anys: la reobertura de les vies i el retorn del tren a Manacor, una veritable fita que ens va permetre comprovar com els ciutadans, si tenen l'oportunitat, no dubten a utilitzar el transport públic. Durant el darrer any 2006 el total de passatgers que utilitzaren la línia de tren entre Palma i Manacor foren aproximadament uns 533.000, una xifra que des que aquest traçat es va obrir ha anat en augment any rera any.

El transport públic ofereix una alternativa més segura que la carretera als ciutadans i ciutadanes, el tren és a hores d'ara un mitjà de transport dels més segurs i que ofereix una major rendibilitat. En el cas de Mallorca, el transport ferroviari és el més adient per a la nostra illa, ens referim a un model territorial més sostenible, més adequat al territori limitat, un territori, el qual, a més, pel seu valor paisatgístic i mediambiental és el principal atractiu per a la primera indústria de les Illes Balears, el turisme. El ferrocarril és al dia d'avui el mitjà de transport

que menys energia consumeix, el més ràpid, el més còmode i el segur; és a dir, un transport que contamina menys i que ocupa menys espai, característiques que el converteixen en el transport ideal per al trànsit de passatgers. Cal dir que una simple via de tren pot transportar tants vies com 26 carrils d'autopistes i és que aquest llegendari sistema terrestre ha estat una font inesgotable de progrés i de desenvolupament social, pel que el seu lloc en el futur n'ha d'estar garantit.

Que el Govern s'inclini amb decisió per les inversions ferroviàries que esmentam en aquesta proposició no de llei és una aposta clara per al futur de les nostres illes. I per aquest motiu estam obligats a ser ambiciosos, dur les vies del tren a les diferents comarques de Mallorca és dur-hi una aposta per al futur, una aposta pel progrés i en aquest sentit crec que cal esmentar el compromís amb els ciutadans de la comarca del Migjorn. Hem de ser ambiciosos, perquè l'objectiu de l'impuls decidit de les polítiques d'inversió ferroviària ens han de dur a assolir una major cohesió territorial, un equilibri entre diferents comarques de Mallorca, una alternativa que arribi a tots i cadascun dels mallorquins i mallorquines. El transport públic ha de ser un símbol de progrés, conjugat amb la modernitat que hem d'oferir als ciutadans i ciutadanes de les nostres illes i en aquest sentit ho entenem els socialistes.

Amb aquesta voluntat, votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Pel Grup Popular la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei presentada pel BLOC per Mallorca i PSM-Verds és una proposició no de llei almenys que qualificarem de curiosa, curiosa per als ciutadans de les Illes Balears, per què la qualifiquem de curiosa? Idò, perquè després de quatre anys on se'ns ha promès reiteradament un conveni ferroviari, després que el Govern balear anterior va pactar totes les inversions amb el Sr. Antich, que era el secretari general del PSOE i diputat nacional, es va fer una sol·licitud conjunta del Sr. Antich, la Sra. Estaràs, que era la vicepresidenta, demanant hora al Ministeri de Foment; el Ministeri de Foment ens va remetre al Ministeri d'Hisenda i ni tan sols ens varen rebre, jo crec que ara, que vostès que estan governant, encara tenguin valor de venir aquí a demanar, com si estiguessin a l'oposició, crec que arriba un moment en què ja comença a ser massa greu, que després de tenir Balears castigada durant tota la legislatura, on totes les inversions les fa fer el Govern de les Illes Balears sense cap ajuda, ens venguin aquí com si aquest Parlament no hagués existit en tota la legislatura passada, fins i tot anant contra els propis actes parlamentaris que ja es varen votar aquí la passada legislatura.

Però és que, a més, cap dels dos punts que ens planteja la proposició no de llei, des del nostre punt de vista, tenen cap tipus d'ambició en matèria ferroviària; cap dels dos punts

suposa cap compromís concret, ni per al Govern de les Illes Balears ni per al Govern d'Espanya. En el primer punt pareix que volen instar el Govern de les Illes Balears a fer el tren a Alcúdia, a Artà i el tramvia de la badia de Palma. Crec que està que instin que el Govern comenci a fer qualche cosa, perquè realment hi ha una paràlisi bastant important a la Conselleria de la Immobilitat, ja quasi la podríem conèixer, no? Però a nosaltres no ens va bé aquesta planificació d'actuacions que vostè fa, perquè la trobam realment molt poc ambiciosa.

S'obliden del tren d'Artà a Cala Rajada, de Cala Rajada ja ni se'n parla; no parlen del tramvia a Ca'n Picafort i a Pollença, que és el natural de la continuïtat i que ha d'anar el projecte conjunt amb l'arribada del tren a Alcúdia. I evidentment, una amnèsia total del soterrament del tren a Inca, vostès que, no és que s'afartassin de prometre el soterrament del tren d'Inca, és que vostès varen impulsar, varen tenir la iniciativa que aquest projecte es presentàs dins el Pla de transport de les Illes Balears, i ara, en canvi, pareix que volen impulsar un desdoblament Inca-enllaç, el qual evidentment condemnarà el soterrament del tren a Inca, quan hi ha un acord unànim de l'Ajuntament d'Inca. Com sempre, segur que la culpa serà del Partit Popular, això ja ho sabem, però realment que vostès, que varem ser els impulsors i ho varen prometre, ara hi hagi una amnèsia total, realment demostra que vostès sempre han anat molt només de boca i la realitat va per un altre costat. Però en acabar la legislatura, evidentment, comptarem, que és del que es tracta.

Per tant, no ens agrada la seva planificació d'inversions perquè ni són ambicioses i, a més, es queden a mig camí tant en el tren a Alcúdia com a Artà, per la qual cosa parlem de línies incompletes i molt poc coherents amb la planificació del Pla director sectorial de Transports.

Però del segon punt del conveni ferroviari amb Madrid, més inconcret i més genèric era impossible redactar-lo; que a hores d'ara que crec que vostès ja haurien de tenir el conveni firmat, almenys vostès, ara que hi ha unanimitat política, encara que a l'anterior legislatura hi havia aquesta unanimitat, ens presenten un punt que diu textualment: "Signar un conveni ferroviari ampli i ambiciós per pal·liar el dèficit històric d'inversions estatals i contribuir a una aposta decidida pel transport col·lectiu". Miri, vostès, abans d'aquesta proposició no de llei, la qual du data de dia 18 de setembre, vostès en varen presentar una altra dia 14 de setembre, que després varen retirar, i crec que la varen retirar perquè dia 14 de setembre vostès, a la seva proposició no de llei, parlaven que actualment el Govern central està implementant un ambiciós pla de transports a nivell estatal del qual a les Illes Balears pertoca un 2% del total d'inversions previstes. Això ho varen retirar, ho varen llevar, crec que per aquest motiu, quan realment en aquest Parlament sempre s'ha demanat un 2% del Pla estratègic d'infraestructures de transports de Madrid, la qual cosa, a més, es va aprovar per unanimitat dins aquest Parlament, a instàncies també del PSM, dia 17 de març del 2004.

Resulta que ara pareix que ja no hi estan d'acord, pareix que es conformen amb menys i sincerament és difícil d'entendre per aquest grup parlamentari i pels ciutadans de les Illes Balears. Resulta que la senyora ministra de Foment va dir en el Senat, el mes de setembre, i ho va confirmar el president

d'Espanya, el Sr. Rodríguez Zapatero, la setmana passada, que hi ha un esborrany de conveni ferroviari elaborat pel Govern de les Illes Balears el qual ha estat enviat al Ministeri d'Economia o de Foment; jo n'hi deman còpia, per sol·licitud de documentació, al conseller, n'hi deman còpia per veure què diu aquest esborrany de conveni ferroviari i dins la línia de transparència a què ens tenen avesats, ens diuen textualment: "Amb resposta a la sol·licitud de documentació esmentada, us inform que encara no s'ha formalitzat cap conveni ferroviari". Jo crec que, evidentment, aquesta resposta és tractar el Grup Popular de beneïts perquè, evidentment, tothom sap que no s'ha signat cap conveni ferroviari, i realment hi ha una manca de transparència important sobre aquest esborrany de conveni ferroviari que no ens volen mostrar.

Evidentment, a Balears pertoca un 2% de les inversions ferroviàries del Pla estratègic d'infraestructures de transport i per això nosaltres ja fa temps, abans de la seva proposició no de llei d'avui, vàrem presentar la nostra proposició no de llei, la qual consideram que és la que ens pertoca i que, a més, sempre ha tengut el suport d'aquest Parlament. Que vostès ara ja no defensin, per la seva cadira, no ho sé, el que reiteradament han dit aquí, doncs no és culpa del Partit Popular ni culpa dels ciutadans de les Illes Balears. El PEIT és un pla del ministeri a quinze anys, 2005-2020, on la inversió només en matèria ferroviària és de 103.000 milions d'euros, dels quals un 2% són 2.068 milions d'euros, que és el que necessitam a les nostres illes amb 15 anys i que suposa una inversió anual, amb això coincidim amb vostè, de 140 milions d'euros, vostè ha dit 137, doncs 140, això és el 2% del PEIT, per tant durant quinze anys 140 milions d'euros anuals tenint present, a més, que ja ens deuen tres anys. I evidentment el Pla de transport contempla 1.385 milions d'euros d'inversions, les de Balears, més el metro, el qual, evidentment, és una infraestructura que està pressupostada a part.

La xifra que hem vist pels diaris i de la qual ha parlat el Sr. Antich de 600 milions, aquest conveni que el conseller diu que no existeix, és entre una tercera i una quarta part del que ens pertoca i, evidentment, és no apostar per les inversions previstes al Pla de transport de les Illes Balears. Per tant, nosaltres no compartim la seva manca d'ambició en transport públic ni compartim proposicions no de llei com si vostès no governassin i que, a més, siguin molt genèriques i canviïn d'opinió respecte del que sempre havien dit.

Per aquest motiu el Grup Parlamentari Popular votarem en contra. Esperam que a una propera sessió es debati la nostra proposició no de llei, la qual aposta per un conveni ferroviari ambiciós, per un transport públic ambiciós, que continuï amb una aposta decidida pel transport públic, que és en el que creu el Partit Popular i sobretot un transport públic de qualitat. Per tant, crec que ja és hora que vostès es deixin d'aquestes proposicions no de llei tan genèriques, que comencin a fer feina i posin més èmfasi en el transport públic, el qual de moment és el gran oblidat d'aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sr. Barceló, té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, vull agrair el suport dels grups parlamentaris que així han manifestat que donarien suport a aquesta proposició no de llei per tal d'aprovar aquesta qüestió del tren i de les inversions que l'Estat ha de fer arribar a les Illes Balears. De fet, compartim amb la portaveu d'Eivissa pel Canvi la necessitat d'una aposta decidida per les altres formes de transport col·lectiu a la resta d'illes evidentment, Menorca, Eivissa i Formentera, estam convençuts que des de la conselleria i des del Govern de les Illes Balears s'atendran aquestes peticions absolutament necessàries; quan parlem de transport ferroviari, evidentment creim que hem de prioritzar el transport ferroviari, però sempre parlem d'apostar decididament pel transport públic, pel transport col·lectiu i evidentment no només el tren, sinó potenciar el bus i també tota la qüestió d'horaris, freqüències en general del transport públic i col·lectiu que són absolutament necessàries.

Evidentment, som conscients que a les Illes Balears no hem rebut totes les inversions ferroviàries que s'havien de rebre. Efectivament, grans inversions ferroviàries, com l'AVE, es paguen amb els doblers que es treuen d'aquí, una part, evidentment, i aquesta situació ha de canviar, és evident que com que aquí no hi ha transport ferroviari entre comunitats autònomes no hem rebut la part proporcional que havíem de rebre i evidentment veig que la portaveu del Partit Popular està especialment ambiciosa amb les seves reclamacions; estam molt contents que sigui així, que s'ajuntin a aquesta reclamació d'un impuls del transport ferroviari, però jo li recordaré que quan el Partit Popular va governar en el seu moment, en el pla del Sr. Cascos, aleshores ministre, el 2% famós tampoc no hi era, dels 15.000 bilions de pessetes que es destinaven, aquí només arribaven 50 milions per a l'estació de Palma. Per tant, realment venen a les nostres que, com a partit nacionalista hem reclamat sempre, tant si governa el PP com el PSOE les grans oblidades són les Illes Balears.

I evidentment, també ens alegra veure que ara vol apostar decididament pel transport públic quan a la passada legislatura no es va fer ni un sol quilòmetre més de xarxa ferroviària. De fet, durant l'època del pacte de progrés, amb quatre anys es varen doblar el nombre d'usuaris, vàrem passar d'1,4 milions de passatgers a 2,8 i en canvi a la passada legislatura l'increment de passatger va ser només del 5% anual. Per cert, tot això es va fer també sense conveni, tampoc durant el pacte de progrés no hi va haver conveni i es varen fer inversions ferroviàries; vostès, en canvi, varen destinar més de 755 milions d'euros a la construcció d'autovies i només els 22 quilòmetres del tram Eivissa-Sant Antoni d'accés a l'aeroport ens varen costar 477 milions d'euros.

Compartim amb el portaveu d'Unió Mallorquina, lògicament, que les inversions en transport públic han de ser compatibles amb la millora de la xarxa de carreteres, però és evident que després del desequilibri tan gran que hi va haver els passats quatre anys amb les inversions en transport públic i en

transport privat, evidentment hi ha un dèficit històric que hem de cobrir i evidentment, des d'aquest punt de vista, crec que s'han de començar ja a posar les passes per part de la conselleria, la qual, pel que sabem, ja s'ha posat en marxa a tots els municipis per tal de fer efectius tots aquests projectes. De fet, ja hi ha acords, en principi, amb els municipis per a traçats, quines inversions, dissenys més adequats, etcètera.

Per ventura, això sí, si la conselleria no estigués negada per culpa d'unes obres mal executades per part de l'anterior govern, en aquest moment ja es podria dedicar al cent per cent a allò que s'ha de dedicar, que és al nous projectes i no a arreglar tot allò que s'ha trobat en aquests moments desastrosament executat per part del govern del Partit Popular.

Per tant, en aquest sentit encoratjar la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori a la feina que ha començat a fer i evidentment a la reclamació tan necessària que s'ha de fer a l'Estat d'aquestes inversions. Insistesc, no pot ser que les inversions ferroviàries no arribin a les Illes Balears; que estiguem pagant evidentment les grans xarxes ferroviàries que es fan, més o menys bé, però que es fan a nivell de l'Estat, a nivell de la península, i que aquí no arribin ...

(Remor de veus)

... sí de forats i de drenatges en podem tenir aquí bons exemples de com s'han de fer i com no s'han de fer les coses.

Per tant, en definitiva, estic convençut que aquesta legislatura aquest conveni arribarà i que, independentment d'aquests doblers, hi haurà un esforç claríssim per part de la conselleria i del Govern en què la xarxa de transport ferroviari es faci d'una vegada per totes i que aquests quatre anys passats, en què no es va fer res, i el poc que es va fer és va fer malament, evidentment quedin esmenats. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, passarem a la votació. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 29 vots; no, 30; abstencions, cap.

(Aplaudiments)

I passam ...

(Remor de veus i cridòria)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sra. Presidenta, por una cuestión de orden pedimos la repetición de la votación, a la vista de que ha habido un error, un problema con el pulsador del micrófono.

(Remor de veus)

Es una cosa que se ha hecho de forma reiterada en este Parlamento.

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

És cert, senyors diputats, que en ocasions s'han repetit les votacions i, a més, no es pot canviar el desig i el resultat dels parlamentaris. Així que, si no els sap greu, repetirem la votació.

(Remor de veus)

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltíssimes gràcies per donar-me la paraula. Jo crec que s'ha votat, hi ha 59 persones presents aquí, cadascuna d'elles voluntàriament han manifestat el seu vot i, com passa ...

(Remor de veus)

... i com passa a altres cambres parlamentàries ...

(Més remor de veus)

Jo he demanat la paraula, si vostè la vol demanar després la demani.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Aquí ve sent habitual que quan es deu a una confusió o a un no funcionament ...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Si em deixa acabar, explicaré el que volia dir. Crec que aquí tots els diputats han votat el que han volgut, la votació s'ha produït i la votació ha donat un resultat, és la segona vegada que vostè vol fer això i ens pareix que és un abús.

La votació s'ha produït i crec que no hi ha lloc a una segona votació. Protestam enèrgicament si vostè dóna lloc a una segona votació, perquè creim que la votació s'ha produït correctament. Tothom ha escoltat el debat i tothom ha votat el que ha volgut.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, entén aquesta presidència que ha vingut sent habitual sempre en aquest Parlament que quan s'ha sol·licitat, ...

(Remor de veus)

... sí, senyors parlamentaris, per tant, per favor, si no els importa, no hi ha cap lògica a canviar la voluntat i resultat del que és. Per tant, per favor, es concentri tothom en la votació i votin.

Sí, 30 vots; no, cap; abstencions, no n'hi ha.

I passam al següent punt de l'ordre del dia ...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta, per explicar per què no hem votat, perquè de vegades s'han repetit votacions quan els sistemes de votació no han funcionat, quan els sistemes de votació no han funcionat. Ara ha funcionat perfectament el sistema de votació i s'ha produït una votació perfectament vàlida i nosaltres tornam manifestar la nostra frustració, la nostra repulsa més enèrgica a la seva conducta com a presidenta del Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, no esperava menys.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2451/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig de les declaracions del conseller d'Interior del Consell de Mallorca, Sr. Joan Lladó.

I passam a la següent proposició no de llei, intervé, és del Grup Parlamentari Popular i si qualcú del Grup Popular em demana la paraula la hi donaré.

Sí, Sra. Feliu, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. És possible que els ciutadans rebutgin cada vegada més certa imatge que sovint emanen els polítics i que crea desconfiança i allunyament de la ciutadania. La col·laboració entre totes les forces polítiques democràtiques no és només un valor, és una necessitat indispensable d'aquest món complex i canviant. Les persones han d'entendre no només el que feim sinó també com ho feim, només així estarem en disposició de cridar a la participació política i social, a través del nostre propi exemple de pedagogia política. Recorden vostès aquestes paraules? Són paraules del Sr. President Antich en el seu discurs d'investidura davant aquesta cambra el passat mes de juliol.

Ara senyores i senyors diputats de l'esquerra, tenen tots vostès l'oportunitat de demostrar que no eren paraules només

per fer més guapo el discurs del President. Ara tenen tots vostès l'oportunitat de dotar de contingut aquestes paraules per tal que no quedin buides i que els ciutadans no puguin dir que la seva manera de fer política és predicant allò que no hi creuen. Efectivament, la proposició no de llei que des del Grup Parlamentari Popular avui presentem no és més que una proposta que persegueix la dignificació de la classe política. I tinguin ben clara una cosa, el Grup Popular no vol ni té cap interès en crispar ni en treure rèdits polítics d'unes declaracions realment desafortunades. El Grup Popular el que espera és que tota la classe política aquí representada es manifesti a favor de la responsabilitat i de la dignitat dels polítics.

El conseller d'Interior del Consell de Mallorca va fer unes declaracions al setmanari de Manacor *De franc i cent per cent*, allà on va manifestar que si algú vol encendre un ciri que enrotlli un retrat del Rei. Mirin, davant d'aquests fets desafortunats el que volem des del Grup Popular és que els demòcrates, com ja va dir el meu company davant plenari, estiguem units. I és que aquestes afirmacions crec que podem compartir tots, un responsable públic no les pot dir del Rei, del cap de l'Estat que simbolitza la unitat del nostre país. Però a més, aquesta mateixa persona és reincident en el tema perquè tots vostès recordaran que ell mateix va demanar que la família reial tornés Marivent i que se n'anessin de l'illa de Mallorca. Estic convençuda que aquestes actuacions no fan més que empitjorar la qualitat democràtica d'aquestes illes. Un alt càrrec públic no pot de cap de les maneres incitar a l'incompliment de la llei i a trencar la convivència que tant d'esforç ens ha costat arribar a aconseguir.

L'article sisè de la Constitució espanyola diu clarament que tots els partits polítics exerciran la seva activitat lliurement dins el respecte a la Constitució i a la llei. L'article desè diu també que el respecte a la llei i als drets dels altres són fonament d'ordre polític i de la pau social. Estem respectant aquests articles? Jo la veritat és que tenc els meus dubtes. I què és el pitjor de tot? Que aquests fets els ha protagonitzat el responsable que ha de garantir la seguretat i la convivència a l'illa de Mallorca i que avui per avui aquest és un senyor que incita constantment a l'incompliment de la llei. Mirin nosaltres tenim ben clar que aquest polític no pot estar habilitat per tenir un càrrec de representació. Un conseller d'Interior que incita a no complir la llei, un antisistema, difícilment pot garantir el sistema. I si a això hi afegim que és un responsable polític que no compleix amb les seves obligacions del seu càrrec, aquest tesi encara es reforça més.

Als diputats del Grup Popular ens hagués agradat veure el Sr. Lladó aquest mes d'octubre i davant els cap de fibló que varen passar per Mallorca al costat dels ferits, els damnificats, al costat dels que ho varen perdre tot, visitant les víctimes i no a tantes tertúlies polítiques d'IB3, que estan molt en altres moments, però no justament un dia allà on hi ha una situació d'emergència, una situació de primera necessitat, una situació que reclama imperiosament la presència i el...

(Aplaudiments)

...treball d'aquest responsable. Ens hagués agradat veure també el Sr. Lladó per exemple retirant amiant, visitant els ferits i això lamentablement no es va produir.

El mateix va ocórrer quan es va produir la segona situació, dia 18 d'octubre, d'urgència. On es trobava el Sr. Conseller d'Interior del Consell de Mallorca? Estic ben segura que no era allà on havia de ser, en coherència amb les seves responsabilitats i amb el càrrec que ocupa. Ens hagués agradat que, així com li va faltar temps per acudir a la Fira de Frankfurt a promocionar el català, una fira que està molt bé, però en aquest sentit tal vegada és més propi dels responsables culturals. La veritat és que ens agradat, com deia, que li hagués faltat temps per acudir als distints llocs afectats pels cap de fibló en les dues fatídiques ocasions. Però no, no vàrem tenir aquest sort i no el vàrem veure enlloc.

Queda ben palès que aquest senyor no compleix amb les seves funcions. I no només això, que ja de per si és molt greu quan parlem d'un responsable públic, sinó que encara és més greu que aquest senyor no garanteix la convivència. El responsable d'Interior del Consell de Mallorca no garanteix la convivència i a més incita a l'incompliment de la llei. Un senyor que està obligat pel seu càrrec a donar exemple de gestió, de convivència i de compliment de les regles del joc.

Senyores i senyors diputats, democràcia és sobretot respecte a la llei i al compliment de la llei. En democràcia no val tot, ser demòcrates no vol dir donar cobertura a aquells que pensen que en política val tot. Cada dia queda més evident quina és l'encomana que té el Sr. Lladó i el seu grup a la nostra, fins ara pacífica, societat balear. I aquesta no és altra que dur endavant una creuada catalanista i és ben clar. Ve a Mallorca el Sr. Carod Rovira i demana la independència de les Balears a les ordres de Catalunya. El Sr. Lladó, com no pot ser d'altra manera, li dóna suport i li fa costat, al igual que tots els membres del seu partit a Balears. Això senyores i senyors diputats de l'esquerra és crispar, això és realment tenir la voluntat de rompre la convivència a les nostres illes. Això és fonamentalisme. Això em deman si és allò que tots vostès volen senyores i senyors diputats.

Jo crec que aquest no ha de ser el preu que han de pagar tots els ciutadans, perquè el Sr. Antich sigui President d'aquesta comunitat, o la Sra. Armengol sigui Presidenta del Consell de Mallorca, els ciutadans d'aquestes illes han de renunciar als principis de l'Estat de dret, llavors pens que aquest és un preu massa alt. És un preu que estic convençuda que vostès senyores i senyors diputats del pacte d'esquerres no volen fer pagar als ciutadans d'aquestes illes. Ho demostrin, signin el pacte d'estat que ha ofert abans la nostra portaveu i Presidenta Sra. Estaràs, no acceptin aquests catalanismes o aquests colonialismes catalans que ens volen imposar. Ho signin. Però jo vull que demostrin que no és cert això que jo he dit, que no és cert que hem de pagar aquest preu tan alt. Jo els deman que donin suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Popular i que estiguin segurs que el nostre sistema democràtic sortirà guanyant.

Així doncs, nosaltres demanem que el Parlament lamenti i condemni les declaracions efectuades al setmanari de Manacor *De franc i cent per cent* pel conseller d'Interior del Consell de Mallorca, quan va manifestar que si algú vol encendre un ciri que enrotlli un retrat del Rei. Senyores i senyors diputats, amb això acab Sra. Presidenta, no es confonguin amb els seus discursos, mitjançant aquesta proposició no de llei ningú

atempta contra la llibertat d'expressió, que segur que tots vostès retreuran, com ja ha fet el propi Sr. Lladó a declaracions posteriors, no, no s'equivoquin, no estam parlant de llibertat d'expressió. La llibertat d'expressió tota la que faci falta i més, a més estam totalment d'acord tal i com es va recollir a l'anterior debat, que la llibertat d'expressió constitueix un pilar fonamental de qualsevol sistema democràtic, totalment d'acord. Però tinguin ben clar que aquesta llibertat d'expressió acaba quan no es respecta la llei, ni es respecten les normes de convivència. La llibertat d'expressió ha d'anar obligatòriament unida a donar exemple de gestió, exemple de convivència i de compliment de les regles del joc. Cosa que el Sr. Lladó, lamentablement es demostra massa sovint, és molt aficionat a trencar.

No demanam més que dignitat senyores i senyors diputats. Em creguin que per al bé de tots, per al bé de la nostra democràcia és molt necessari que aquest Parlament es pronunciï davant d'aquests fets i lamenti i condemni aquestes declaracions tan desafortunades. Crec que ho tenen fàcil, només els demanam que lamentin i condemnin unes declaracions que estic convençuda que la immensa majoria d'aquests diputats comparteixen amb mi que han estat desafortunades. Esper que així sigui.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per fixació de posició, grups que volen intervenir? Grup Mixt la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Sr. Huguet, diputat del Grup Parlamentari Popular en el ple del dia 23 d'octubre, va estar a punt de fer-nos canviar d'opinió, a fer-nos quasi canviar la idea que teníem sobre el PP i la seva estratègia electoralista de la crispació. Va fer servir un to suau, moderat, molt poc d'acord en la línia habitual del Partit Popular arreu de l'Estat espanyol. Va utilitzar termes com: "convivència, llibertat, pau social, punts d'unió i de trobada, unir i no dividir, cercar més l'acord que no la culpabilitat" i he fet els deures, com va dir el Sr. Huguet, i es va referir als partits que donam suport al Govern de les Illes Balears com a "marrullers", tot subratllant la nostra duresa.

Va dir que havíem fet servir durant les nostres intervencions un to molt dur, un to en definitiva que contrastava significativament amb el que ell feia servir. Especialment amb els termes que ell mateix usava. El Sr. Huguet ens deia: "jo no he cercat la confrontació, no he cercat l'enfrontament". I per acabar ens digué: "que aquest és un dels debats que no s'hauria de tornar repetir en aquesta cambra". En sentir-lo aquesta diputada va pensar, vet aquí que el PP canvia de maneres i es proposa abandonar aquestes velles estratègies que tan malament li han anat, no perquè tinguin mals resultats electorals, no per això, sinó perquè després de les eleccions deixen la terra més cremada, ho deixa tot tan trinxat que no pot pactar amb ningú més.

En el passat ple idò se'ns parlava d'un seguit de coses ben positives, pau social, llibertat, convivència, punts d'unió i punts de trobada. Som al ple següent i què ens aporta a aquest nou ple l'oposició d'aquest Parlament? Desglossem-ho. Pau social, el PP ens presenta una proposició no de llei perquè lamentem i condemnem unes declaracions de Joan Lladó, conseller d'Interior del Consell de Mallorca, fetes en mitjans estrictament locals i dins una carta de comiat a un amic republicà mort feia poc. En aquest context, mogut per sentiments carregats d'emoció, que es faci una determinada referència simbòlica exalta els ànims dels membres del PP fins el punt de demanar laments i condemnes. És aquesta la manera que té el PP de buscar bona relació i bon ambient entre els diferents grups d'aquesta cambra?

Convivència. Francament senyores i senyors diputats no estic gaire convençuda que la reprovació d'un membre del Consell de Mallorca avui i aquí de l'equip de Govern sigui la millor manera de buscar convivència, més aviat em sembla que aquest no és el millor camí per aconseguir-la

Llibertat. No hem d'afegir ni una paraula més a allò que ja vàrem dir en el passat ple sobre la llibertat d'expressió, sobre la violència simbòlica i sobre els principis democràtics. Som en aquests punts a les antípodes del PP. Segurament perquè tenim molta més tradició democràtica que no té el PP. Esquerra Republicana va tenir entre la seva militància l'únic president democràtic assassinat a causa de la II Guerra Mundial. Així que senyores i senyors del PP, lliçons de democràcia i llibertat no ens en pot donar ningú. I vostès encara menys, quan no han restituit, havent manat l'Estat durant anys, la memòria del president, ni han condemnat el franquisme, el règim que el va assassinar.

Sobre la convivència i els punts d'unió i trobada, com diria Ramon Muntaner, que us diré! Ni convivència, ni punts d'unió ni de trobada. Quan es busca la més mínima crítica a la monarquia i a l'Estat es treu immediatament de context i s'utilitza com a arma contra el Govern de les Illes Balears.

Faria bé de retirar aquesta proposició Sra. Feliu i de rectificar amb la seva actitud envers els partits que formam la majoria d'aquesta cambra. I sobretot farien bé de canviar la seva actitud en el si de la nostra societat. Sí Sra. Estaràs, seríem una societat afortunada senyores i senyors diputats si tenguessin un paper comparable a la CDU d'Alemanya, la Democràcia Cristiana de Baviera, el Partit Conservador britànic, o bé tots els socis del PP de Suècia, Dinamarca, Finlàndia o Àustria. Tendríem molta sort de tenir un PP homologable als partits conservadors que hi ha a la majoria de la nostra part del món. I el mateix PP tendria sort si algun dia establís els punts d'unió i de trobada que li permetessin pactar amb algú, com han fet els seus homòlegs de mitja Europa, sense problemes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marí. Per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui tornam venir aquí amb una moció que la veritat jo diria que és innecessària perquè el mateix subjecte passiu de la moció ha demanat públicament de qualche manera excuses, o se'n penedia de les seves paraules. Ha manifestat, almenys així ha sortit pels mitjans de comunicació, que s'havien tret de context i que s'havia fet dins un entorn d'un trist esdeveniment i en matèria local. Des d'Unió Mallorquina ja vàrem dir en el seu moment que no compartíem aquesta visió de les coses i sobretot que fos a través d'un càrrec públic.

Però una vegada dit això, que pareix normal i civilitzat, què més volen? Quan el mateix subjecte actiu ha dit que havien estat unes paraules poc afortunades, almenys els mitjans de comunicació ho recullen així, que s'havien tret de context. Quan s'ha dit això, què més volen? Dir que no es comparteix, per part nostra ja ho hem dit. Vostès volen magnificar això i que se'n torni parlar? Ho facin, ja ho han aconseguit, avui i aquí s'ha parlat ja varies vegades d'Esquerra Republicana..., han aconseguit que mig ple parlem d'Esquerra Republicana. Tal vegada a les properes eleccions generals si seguim així, majoria absoluta i enhorabona a Esquerra Republicana perquè ho estan aconseguint. Enhorabona!

I què hem de fer? Hem de començar a demonitzar uns i altres, republicans i dir que no compartim? Hem de dir que no tenen dret a expressar-se? Hem de dir que no compartim segons quins llenguatges, els ho han dit aquí, no és de la dreta, sinó que de segons quina dreta europea, no ho és. O sigui, un nou atac a la institució que simbolitza la unitat i la permanència del nostre país... Només faltava dir universal. Però això és del NO-DO. No hem d'anar per aquesta via, això no és homologable, és del NO-DO, això d'unitat... Quina dreta europea parla avui en dia de permanència, unitat...? Si això no ho discuteix ningú, ningú.

Avui la societat és bastant més madura i persones responsables. Qui simbolitza la permanència d'un estat són, a part de la Corona, els ciutadans que estimen la llibertat i la democràcia. Aquests són els que simbolitzen la permanència d'una democràcia, una llibertat, etcètera. Aquests són els diferents pobles d'Espanya, d'una Espanya plural i que des de la transició han simbolitzat la permanència de l'Estat espanyol també. I com que això ho veim així de clar i ens pareix tan evident haver de repetir i reiterar determinades coses, que vivim a unes Illes Balears que no tenen la més mínima preocupació per aquestes coses. L'altre ple, quan no parlam de banderes, parlam d'encenedors, parlam de cremar, parlam de dividir, parlam de crispar. I després ha de sortir, per exemple, Unió Mallorquina amb l'extintor. O sigui, uns banderes, els altres cremen i després qualcú ha d'apagar.

I això no fa cap falta. La nostra societat és bastant més madura, avançada i no té aquest tipus de problemes. Insistesc, voler polemitzar, voler enfrontar, voler crispar no trobaran el Grup d'Unió Mallorquina. Tenen dret a expressar-se, vàrem dir que no compartíem aquestes paraules i creim que la societat mallorquina té problemes més greus, té problemes cada dia que s'aixeca el matí, habitatge, transport, etcètera i haver-nos de

cuidar dia rera dia d'allò que fa un grup o les declaracions d'uns o dels altres.

Gràcies, Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ara fa una setmana el Partit Popular presentava en aquesta cambra una altra proposició no de llei sobre corones i sobre banderes. En aquella ocasió el que feia de portaveu del Partit Popular va afirmar que no es tractava d'una proposta que anés contra ningú, ho va dir a la primera intervenció i ho va dir a la intervenció final. És a dir, ho va voler deixar clar. M'agradaria començar aquesta intervenció demanant-me si el Partit Popular, el grup proposant una altra vegada, també diria de la proposta d'avui que no va contra ningú. Podrien tornar afirmar els representants del Partit Popular que aquesta proposta no va contra ningú?

Des del Grup Parlamentari del BLOC per Mallorca i PSM-Verds no volem defugir de la nostra posició respecte la frase del conseller Joan Lladó i és per aquí que començaré. Mirin, nosaltres som partidaris de cremar com menys coses millor, encara que sigui que tot allò que crema provoqui emissions de CO₂. Jo tenc un cosí que m'ha dit que les emissions de CO₂ contribueixen a l'escalfament global del planeta...

(Algunes rialles)

...Menys encara ens agraden la crema d'efigies de persones, de persones humanes que deia en Miki Moto, ja siguin el Rei, representants polítics, siguin de qui siguin. La crema d'imatges de persones no forma part del conjunt de sistemes pel qual nosaltres exercim la crítica política. Ja se sap que a nosaltres ens agraden les pancartes, els eslògans i les mobilitzacions, que són saludables pràctiques democràtiques, que el PP ens recriminava abans d'agafar-li el gust. Però la crema no ens agrada. No en tenim per tant, inconvenient en titllar aquesta frase de desafortunada. Ara bé, tenim dubtes molt seriosos que la crema d'una imatge hagi de constituir un delicte. Tenim dubtes insalvables respecte que hi hagi delicte en una frase escrita a una revista sobre l'ús d'un retrat com a ciri. I sobretot tenim clar que la feina d'aquest Parlament no és la persecució de les declaracions desafortunades que vagin fent els representants polítics.

Per cert, si fos així no faria falta que féssim res més. Demà podríem condemnar les declaracions de Mariano Rajoy sobre el seu cosí i passat demà podríem condemnar les declaracions de Mayor Oreja, les inefables reflexions de Mayor Oreja sobre la *extraordinaria placidez* que va caracteritzar el franquisme. I mentre tant segur que hi hauria algun representant del Partit Popular que ja ens hauria proveït d'alguna altra declaració candidat a la condemna d'aquest Parlament. I ja que parlam d'aquestes darreres frases celebres del Partit Popular, seria molt demanar que la seva portaveu demanés en aquesta tribuna, tal

com nosaltres hem fet amb la frase de'n Joan Lladó, que les declaracions de'n Rajoy i de'n Mayor Oreja són desencertades? No volem que diguin que varen ser malinterpretades, o tretes de context, o que volien dir el contrari d'allò que varen dir en realitat. Volem que diguin que són desencertades, que són una equivocació i que el PP els rebutja.

Hi ha més coses però que no ens agraden de la proposta que avui fa el Partit Popular. Una cosa és que no ens agradi la crema d'imatges de persones i una altra és compartir una proposició no de llei que es fonamenta en una concepció sacralitzant i sacralitzada de la Corona. Dimarts passat el Grup Parlamentari del BLOC per Mallorca i PSM-Verds ja va manifestar el seu respecte cap a les institucions. No fa falta per tant, que cada setmana se'ns demani una solemne i reverencial renovació dels vots. Amb l'exposició de motius de la proposta del Partit Popular la Corona és, ni més ni menys, la institució que simbolitza la unitat i la permanència del nostre país, la institució que ha fet possible la transició i la peça clau de tot el nostre sistema democràtic.

Nosaltres davant de la Corona, com davant de qualsevol altra institució, som respectuosos, però no ens dedicam a les reverències. L'adulació, segons Aristòtil, és pròpia d'homes de baix esperit, i nosaltres no volem ser aduldors, nosaltres entenem que el respecte ben entès implica la possibilitat de la crítica i de la qüestió. En conseqüència nosaltres no ens volem dedicar a besar els anells de ningú, mentre al nostre ordenament polític continuen existint al voltant de la monarquia tabús, tabús molt mals de tocar.

La Constitució estableix que la persona del rei és inviolable i que no està subjecta a responsabilitat. Això no vol dir que les seves actuacions no puguin ser criticades. Els vull llegir una cita, i obriré cometes, per tant: "El delictes d'ofenses a un cap d'estat dona als caps d'estat un estatus desmesurat en relació al dret comú aplicable a tots els ciutadans"; repetesc: "El delictes d'ofenses a un cap d'estat dona als caps d'estat un estatus desmesurat en relació al comú dels ciutadans". Això no ho diu cap extremista, ho diu el Tribunal Europeu de Drets Humans a una sentència de l'any 2002 que fa referència a uns periodistes francesos que havien estat condemnats per unes suposades ofenses al rei del Marroc. Per cert, Sra. Feliu, que aquesta sentència invocava l'article de la Convenció Europea dels Drets Humans que parlava de la llibertat d'expressió; per tant efectivament volem parlar de la llibertat d'expressió.

Si tots ens sentim europeus hem d'escoltar tots allò que diu Europa. A nosaltres ens agradaria, per exemple, que a les institucions representatives es pogués parlar de les despeses de la Casa Reial, un afer sobre el qual pesa un vel de fosca injustificable des del punt de vista democràtic; o que es pogués qüestionar la idoneïtat del fet que el cap de l'Estat participi en caceres d'ossos al Caucas o als Urals. També ens agradaria poder qüestionar el dogma que (...) vostè repeteix del lligam indissoluble que existeix a Espanya entre monarquia, transició i democràcia, que se'ns presenten com a realitats que no podrien existir una sense l'altra. La democràcia, entenem nosaltres, és concebible aquí i ara sense monarquia, i això s'ha de poder plantejar. És més, la designació de Joan Carles de Borbó com a hereu de la prefectura de l'Estat no era l'única via possible de transició. Hi ha molts d'espanyols que creuen...

(Remor de veus)

Hi ha molts d'espanyols que creuen que el fet que Joan Carles de Borbó fos designat successor pel dictador Francisco Franco carrega sobre la nostra democràcia un vici d'origen. Les fotos -ja que avui parlem de fotos- les fotos en què Joan Carles de Borbó, aleshores príncep, està en el balcó de la Plaça d'Orient darrere el dictador Francisco Franco, jo no les cremaria perquè nosaltres no cremam fotos, però no les posaria a cap marc de cap despatx.

Acab. Ja han vist que no he anat massa per la via de denunciar l'electoralisme d'aquesta proposta; ja ho varem fer l'altre dia, denunciar que és una proposta electoral i ben segur que hi haurà portaveus que ho faran. D'altra banda no feia massa falta, hi ha coses que són tan evidents que no les podria posar en dubte ni un cosí d'en Rajoy.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, una vez más tenemos que afrontar en este parlamento un debate estéril, del que ningún beneficio van a obtener los ciudadanos, puesto que no se pretende mejorar ni la sanidad, ni la educación, ni los servicios públicos, ni ninguna otra materia. Tampoco se ejerce la función de control al Gobierno, que es una labor que aunque no aporta unos beneficios directos a los ciudadanos sirve para patentizar los errores del Gobierno y valorar las alternativas políticas al mismo. (...) la labor de control al Gobierno, por lo menos al que está en esta institución; probablemente pudiera serlo al del Consell Insular de Mallorca, con lo cual se está haciendo un poco de menos a la oposición en aquella institución, pero bueno...

¿De qué se trata entonces? Intentaré explicar mi impresión. Miren, en una reunión de ésas a manteles que tenemos a veces y a la que nos obliga nuestra función pública, y en la que había presente un representante de un medio de comunicación, andábamos discutiendo acerca de la objetividad de los medios, concretamente de los límites difusos entre información y opinión, y mi interlocutor acabó diciéndome, curiosamente, que las únicas publicaciones objetivas y asépticas eran los boletines oficiales. Como ya podrán imaginar le dije a mi interlocutor que su opinión no era compartida por mucha gente, que había aquéllos a los que la mera lectura de un boletín oficial les excitaba y la consideraban insultante. Ni que decir tiene que no me creía mi interlocutor y me replicó, com bastante acierto, que un boletín oficial sólo podía ser insultante en una dictadura y, dentro de ella, cuando su contenido fuera infamia, naturalmente. Compartí su opinión a nivel teórico, pero la experiencia ha sido muy otra, así que para demostrarle que en la práctica no estaba tan acertado, como ya podrán ustedes imaginar le conté lo sucedido la pasada semana en esta misma cámara, en la que el Grupo Parlamentario Popular no soportaba

la lectura de un boletín oficial del Congreso de Diputados en el que constaban las votaciones del debate y la aprobación del texto constitucional.

Se llegó después a lo que no se ha llegado nunca, que es a protestar por el argumento. Yo entiendo y soy partidario de que se proteste cuando se utilizan en un debate palabras objetivamente injuriosas, hay que rechazarlas; si a veces, sobre todo desde el punto de vista de la oposición, cuando se censura la labor de un gobierno a veces se tienen que decir cosas que no son agradables, muchas veces sucede, pero evitar siempre las palabras objetivamente injuriosas, y naturalmente no utilicé ninguna palabra objetivamente injuriosa, cosa que sí sucedió...

(Remor de veus)

...cosa que sí sucedió cuando de forma yo entiendo que un poco desleal el portavoz del Partido Popular me insultaba en el último turno llamándome marrullero y no sé qué cosas más. Pero, en fin, dejemos esto de lado.

Lo que nos interesa ahora, y hablamos de libertad de expresión, también, la libertad de expresión la hemos de tener todos y los que comparecemos también en esta cámara, no procede -y quisiera recordarlo a los miembros especialmente del Grupo Parlamentario Popular- ni la censura previa ni a posteriori del argumento, porque es incompatible con el sistema de democracia parlamentaria.

De todas maneras yo procuraré no herir su sensibilidad en esta intervención; intentaré a ver si lo consigo, intentaré ir, como a veces les he oído decir, *suaviter in modo, fortiter in re*; permítanme por lo menos ir *fortiter in re*. Pero en cualquier caso, para no perjudicar su sensibilidad, hoy he escogido otra lectura que nos sirva esta vez por el camino de la parábola para explicar qué es lo que pienso de la propuesta que nos han presentado, y nos ayude a que comprendan mejor nuestra posición al respecto, en la hipótesis de que esa posición les importe, y en la esperanza de que dicha figura retórica, la parábola, por sus antecedentes bíblicos, les resulte más grata y acostumbrada que la que yo quería, fría lectura de un boletín oficial.

A la hora de buscar una lectura me fui a los clásicos para evitar el texto de algún autor contemporáneo que pudiera resultar incómodo al Grupo Parlamentario Popular; por supuesto descarté todos los de los Países Catalanes, lo cual ha estado bien, a la vista de lo que ha pasado esta mañana aquí, ya que no quiero que se enfaden tanto tan al principio de la legislatura, con lo que queda por delante. Y como quiera que creo que todos alabamos la sabiduría que se encuentra en la obra cervantina, escarbé entre sus páginas hasta encontrar la parábola adecuada. Tuve que llegar al capítulo noveno de *El Quijote*, que se titula "Donde concluye y da fin a la estupenda batalla que el gallardo vizcaíno y el valiente manchego tuvieron".

Miren, en sus correrías se encontró el Quijote con un vizcaíno al que, con el poco sentido que tenía el ingenioso hidalgo, desafió para que reconociera las virtudes de su imaginaria dama, y como el vizcaíno se mostrara escéptico intercambiaron algún que otro espadazo, saliendo victorioso

esta vez don Quijote y quedando el vizcaíno tendido en el suelo y herido. Sancho Panza, que estaba por allí, al ver que su señor salió victorioso se le acercó y le pidió que le diera el gobierno de la ínsula que en esa pendencia había ganado, le dijo, y es que creía el bueno de Sancho que en cualquier enfrentamiento se ganaba una ínsula. El ingenioso hidalgo le contestó con unas palabras que haré mías: "Advertid, hermano Sancho, que esta aventura y las a ésta semejantes, no son aventuras de ínsulas, sino de encrucijadas, en las cuales no se gana otra cosa que sacar rota la cabeza o una oreja menos. Tened paciencia, que aventuras se ofrecerán dónde no solamente os pueda hacer gobernador, sino algo más importante". Distinguía así con su sabiduría don Quijote aquellos enfrentamientos que resultaban provechosos de otros que no sólo no servían para nada, sino que todavía menos, aquéllos en los que sólo se podía sacar, según sus palabras, "rota la cabeza o una oreja menos".

Y así me tengo que dirigir yo a usted, Sra. Diputada. Esta aventura, este debate y los a éste semejantes no son aventuras de ínsulas, sino de encrucijadas, en los cuales no se gana otra cosa que sacar rota la cabeza o una oreja menos. Se trata de un debate, el que hoy nos traen, que no sirve para nada a los ciudadanos, y ustedes bien lo saben, bien lo saben. En palabras cervantinas, se lo he dicho, debate de encrucijada y no de ínsulas. Lo malo es que en el poco tiempo que llevamos de legislatura ya nos han traído varios debates de estas características, debates de encrucijadas. Nos trajeron uno sobre terrorismo, ¿recuerdan?, cuando en cualquier país democrático es impensable que se utilice terrorismo para hacer oposición, sobre todo al Gobierno central, que es el que más directamente está responsabilizado de la lucha contra el mismo.

La semana pasada intentaron patrimonializar como exclusivas suyas instituciones que son de todos para tratar de excitar los ánimos de los más radicales, y la verdad -les tengo que contar una anécdota- es que lo consiguieron, puesto que al finalizar el debate, cuando salía de este parlamento, por una calle muy cercana, a pocos pasos de aquí, se me acercó un individuo que tras gritarme, palabras textuales, "¡Viva España y viva Cristo Rey!", palabras textuales, ante mi asombro, me dedicó algunos insultos que no es razón repetirlos aquí, y no sería tampoco decoroso. Me llamó poderosamente la atención no tanto el grito de "¡Viva España!", puesto que puede ser más o menos habitual, sino el de "¡Viva Cristo Rey!", que yo no lo había oído desde aquellos ataques de los guerrilleros de Cristo Rey en la universidad en el año 74, y me hicieron sentir, la verdad, un poco más joven, y además venturoso de ver que no era yo el que tenía que salir corriendo, sino que el que salía corriendo después de insultar era él.

(Rialles)

Bueno. La verdad, les puedo asegurar que no era de los míos; no sé de quien era, pero de los míos...

(Intervenció inaudible)

...de los míos no era. Le llamaré el lunes a su despacho y se lo diré, Sr. Conseller.

(Més rialles i remor de veus)

Miren, la propuesta que presentan hoy..., la propuesta que presentan hoy es el epígono del mismo dislate: pretenden que el nombre del rey esté en el centro del debate político, y en eso coinciden, como se lo puse en evidencia en el debate de la semana pasada, con las intenciones de la derecha más radical, que desde la emisora de la Iglesia hace tanto cuanto puede por agriar la convivencia, enfrentar a los españoles y deteriorar la figura del rey de España, pero sólo por el hecho de hacer de la figura del rey el centro del debate político se está procediendo a deteriorarla.

¿No creen, señores del Grupo Parlamentario Popular, que sería mucho más adecuado tratar con absoluta indiferencia cualquier manifestación desafortunada acerca de la figura del rey, en lugar de centrar el debate en ella y darle publicidad de forma constante? Aprendan de nosotros, que en ningún caso hemos hecho..., no hemos hecho ningún caso ni a las incendiarias alusiones del predicador que reclama la abdicación del rey, al que considera su pero enemigo -no hemos hecho ninguna propuesta en este parlamento, indiferencia total-, ni a la quema de retratos por un puñado ínfimo de radicales -indiferencia total-, ni a las desafortunadas expresiones del obituario a las que hoy quieren dar publicidad. Y para que no les quepa ninguna duda, rechazamos y condenamos todas las actuaciones y expresiones que acabo de citar, cada una con la misma intensidad con que sus autores las producen, con la misma intensidad, el que más con más y el que menos con menos, pero nosotros no les vamos a pedir un trato más humano para ninguno, no se lo vamos a pedir; ni vamos a contribuir a dar publicidad gratuita a hechos y palabras que en absoluto compartimos.

Si a ustedes les importan las instituciones y su estabilidad, jamás deberían de haber hecho propuestas como la que hicieron sobre el terrorismo, como la que hicieron la semana pasada patrimonializando Constitución, monarquía y bandera, y como la presente. Sólo pretenden un titular de prensa, exclusivamente: "El Parlament no lamenta ni condena una nueva agresión al monarca"; esto es lo que pretenden, esto es lo único que pretenden, ¿y por tan poco son ustedes capaces de hacer que el nombre del rey ande en coplas, como dirían los clásicos?, ¿por tan poco?, ¿por ese simple titular? ¿Tan poco valor tiene para ustedes la estabilidad de las instituciones que la cambian por un miserable puñado de votos, radicales además?

Los socialistas no hemos nacido con la actual democracia. Más de..., casi 100 años nos ha costado a los socialistas llegar a conseguir, junto con otras fuerzas políticas, para España una democracia con instituciones estables y respetadas...

(Més remor de veus)

Mucha represión y muchos socialistas muertos por el camino que hoy estarían orgullosos de vivir en esta España.

Por eso mismo, por lo que nos ha costado, por las renunciaciones que hemos tenido que hacer en pro del consenso, porque sabemos lo difícil que ha sido llegar al actual ámbito de libertad, porque en definitiva queremos instituciones estables, desde la más absoluta condena a toda descalificación y menosprecio a cualquiera de las instituciones constitucionales,

les pedimos formalmente, señores del Grupo Parlamentario Popular, que retiren la proposición no de ley, y que en adelante se abstengan de traer a debate cualquiera de los cimientos de nuestra convivencia.

(Remor de veus)

Señores del Grupo Parlamentario Popular, la estabilidad de las instituciones vale más que un titular. Volviendo a las acertadas palabras del ingenioso hidalgo, no nos traigan más debates de encrucijadas, tráiganlos, señores del PP, de ínsulas.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias.

(Aldarull a la sala)

Vol fer ús de la paraula? Sra. Feliu, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, és increïble veure la quantitat de jocs que han de fer els diferents grups polítics per tal de conservar la cadira i per tal de conservar aquest pacte, que ja veurem com acaba, perquè la veritat és que, que ningú de vostès, ningú de vostès no reconegui que han estat desafortunades unes declaracions...

(Remor de veus)

...unes declaracions d'un responsable polític, un senyor que gràcies al fet que ell sigui al seu escó la Sra. Armengol és presidenta de Mallorca, vull dir que no és qualsevol, que vostès no condemnin unes declaracions que a més ell signa com a conseller d'Interior del Consell de Mallorca no són unes declaracions com a amic..., el que sigui; no, no, són unes declaracions que ell signa com a conseller del Consell Insular de Mallorca. Vull dir ben públiques, gens locals, ben públiques i ben oficials, des del moment en què signa.

Jo la veritat és que me'n faig creus, de veure que han passat 100 dies pràcticament i ja s'han oblidat de tot el discurs que varen fer llegir a aquest pobre senyor, al Sr. Antich, li varen fer llegir aquest discurs...

(Rialles i aldarull a la sala)

Li varen fer llegir un discurs...

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

...on deia que els ciutadans rebutgin cada vegada més certa imatge que sovint emana dels polítics i que crea desconfiança i allunyament de la ciutadania. Vostès varen donar suport a això, vostès varen fer això. Jo l'he llegit, jo l'he llegit, està subratllat i tot. És que me'n faig creus!, me'n faig creus perquè justament el que demanam és recuperar aquesta imatge que preocupa al president, que els ciutadans tinguin una imatge

desvirtuada del que és el polític, perquè en aquesta proposició no de llei l'únic que demanam és una dignitat per a la classe política, que una persona que no compleix amb les seves obligacions del càrrec, que una persona que té en les seves mans la convivència d'aquesta illa de Mallorca i que fa aquest tipus de declaracions, com a mínim que se li digui: "Escolta, condemnam, lamentam que hagi fet aquestes declaracions".

Però no encara el que s'ha fet aquí, i és desviar el debat. Parlem d'en Mariano Rajoy, parlem de la successió de la família reial. De què parlem? Ningú de vostès no ha vingut aquí a fer front a aquesta proposició no de llei. Cadascú ha sortit pel seu camí a contar altres rotlles que no tenien res a veure amb el que jo avui he dit aquí, res a veure.

(Aldarull a la sala)

Això, entenc jo, des de ben petita m'han ensenyat que això és covardia, senyores i senyors diputats, això és covardia, això és no voler fer front a una proposició que l'únic que vol és lamentar unes declaracions, res més que això. Jo la veritat és que lament doblement no només les declaracions d'aquest senyor sinó totes i cada una de les declaracions que s'han fet aquí, i la veritat és que em costa creure que el president Antich estigui d'acord amb tot el que s'ha dit: amb el que ha dit el Sr. Llauger, amb el que ha dit la senyora representant d'Esquerra Republicana de Catalunya. La veritat és que m'escarrufa pensar que el preu que hem de pagar els ciutadans d'aquestes illes per tenir aquest govern sigui tan alt, perquè avui són unes declaracions i demà ja veurem què serà.

Senyores i senyors, realment és lamentable que no puguem donar un exemple de democràcia, que no puguem donar un exemple d'unitat a l'hora d'únicament reconèixer que un responsable polític, que un alt càrrec públic s'ha equivocat en les seves declaracions.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Feliu.

Conclòs el debat procedirem a la votació. Sr. Huguet...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Demanaria un torn d'intervenció per al·lusió directa per part de diferents portaveus, però em cenyiré, coneixent el Reglament, a una única intervenció, que és la del portaveu del Grup Parlamentari Socialista, si vostè em dóna la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li dono la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i, sense entrar en cap polèmica, em sap molt de greu que s'utilitzin paraules dites en el discurs de la setmana passada, dient que aquest portaveu el va insultar. En cap cas això no és així; tenc el debat, tenc les paraules, i l'expressió va ser textualment: "aquest és un discurs "marruller" que mai no s'havia sentit en aquesta cambra, i n'hem sentit de gruixuts". Jo li deman..., el vaig reptar a vostè que podríem repassar el discurs aquí o fora d'aquí perquè em trobi un insult. Però jo li diré una cosa: la diferència que hi ha entre vostè i jo és una, jo em vaig criar dins la humilitat; vostè, dins l'arrogància. Si s'ha sentit insultat jo li deman disculpes, vostè açò és incapaç de fer-ho.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Presidenta, a la vista..., no pensaba intervenir..., no pensaba intervenir, pero a la vista de que el Sr. Diputado ha hecho menciones como "arrogante", pido solamente diez segundos.

(Continuen els aplaudiments)

Pido solamente diez segundos a la vista de las menciones de arrogancia. Yo, Sr. Huguet, confío que esas disculpas que presenta se refieran también a la palabra de arrogancia, espero que también, porque para sacar un pie no hay que meter el otro en el barro, ¿no? Si usted se disculpara sinceramente yo estaría encantado, como tantas veces, como tantas veces, de recibir esa disculpa sin más, pero lo que me temo es que usted, para sacar un pie del barro meta el otro. Que usted para decir que no insulta, insulte, y continúe añadiendo epítetos descalificativos.

Por lo tanto, Sr. Huguet, creo que se ha calificado con su discurso.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla bé procedirem a la votació.

(Remor de veus)

Passam a votar.

Hi ha abstenció. Per tant decau. Crec que no és necessària una repetició de la votació, a no ser que a qualcú li faci molta il·lusió.

(Més remor de veus)

Passarem, doncs... Tranquils. Doncs l'aplicarem, Sr. Flaquer. Però seria interessant mantenir les maneres... Si li pareix bé procedirem a la votació. Passam a votar.

Sí, 29 vots; no, 30 vots. Per tant decau la proposició no de llei.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el canvi climàtic.

Queda aprovat per assentiment, i no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

I ara em manifesten que hi ha un acord de tots els diferents portaveus per llegir un manifest sobre el tema del canvi climàtic. És així, senyores i senyors portaveus?

Doncs procedeixi el secretari a llegir el manifest.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el canvi climàtic.

El canvi climàtic constitueix una de les més greus amenaces a què s'ha d'enfrontar la humanitat a escala global. Durant els darrers anys les evidències del canvi climàtic s'han acumulat: temperatures cada vegada més elevades, major incidència de fenòmens climàtics extrems, pujada del nivell de la mar, avanç de la superfície de desgel, etc.

Existeix un ample consens de la comunitat científica internacional a l'hora de relacionar les concentracions atmosfèriques dels anomenats gasos hivernacle i els canvis que s'estan observant al clima del planeta. Aquests gasos hivernacle, el principal dels quals és el diòxid de carboni, es produeixen de manera natural, però hi ha molts pocs dubtes que l'activitat humana és responsable dels seus nivells actuals; així ho ha establert el Pannell Intergovernamental sobre Canvi Climàtic, un grup de més de 3.000 científics auspicat per Nacions Unides.

Els impactes potencials del canvi climàtic sobre el benestar humà són devastadors. Les temperatures més altes, l'alteració dels patrons climàtics i la pujada del nivell de la mar poden donar com a resultat inundacions a zones costaneres, pèrdua de collites, desastres climàtics i temperatures insuportables. Tal com succeeix amb tantes altres realitats, els països més empobrits i més vulnerables en seran els més perjudicats.

A l'àrea mediterrània, d'acord amb els informes del Pannell Intergovernamental sobre Canvi Climàtic, poden produir-se estius més llargs i calorosos, més sequeres, pujades del nivell de la mar i una major incidència de tempestes i pluges violentes.

Les Illes Balears resulten afectades de manera molt directa pel canvi climàtic. D'una banda, pel greu impacte potencial sobre el nostre benestar i sobre la nostra economia turística; d'una altra banda, pel fet de tenir un alt nivell d'emissions de gasos hivernacle.

El Parlament de les Illes Balears no pot ser aliè a aquest problema davant del qual la població balear està cada vegada més sensibilitzada. Aquesta cambra fa seva la preocupació ciutadana i es compromet en la lluita contra el canvi climàtic, tant per protegir el benestar i el futur de les Illes Balears com per solidaritat amb un tasca que ha d'enfrontar tota la humanitat de manera conjunta.”

LA SRA. PRESIDENTA:

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
